Biblioteca Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile 2-5 ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

SOLUŢII RAŢIONALE PENTRU DIFUZAREA FILMULUI CLASIC

ACTUALITATEA

SPORT

Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII SERIA II, NR. 5672

6 PAGINI 25 BANI

MARŢI 15 AUGUST 1967

O JUMĂTATE DE SECOL DE LA MAREA EPOPEE NAŢIONALĂ A MĂRĂŞEŞTILOR

Conducătorii de partid şi de stat au adus un vibrant omagiu celor ce s-au jertfit pentru apărarea pămîntului patriei, pentru libertatea şi unitatea poporului român

Se împlineşte în această lună de vară jumătate de secol de la măreaţa epopee a luptelor de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz, glorios capitol al istoriei naţionale a poporului român, verigă de aur în lanţul de bătălii pentru libertate, independenţa şi suveranitatea patriei.

Înscriindu-şi încă o dată în istorie vitejia şi eroismul, capacitatea de dăruire, setea sfîntă de libertate, poporul român aşează numele Mărăşeştilor alături de celelalte nume de bătălii glorioase — Rovine, Vaslui, Călugăreni, Plevna şi Griviţa, aşezîndu-i pe eroii luptelor din 1917 în rînd cu vitejii luptători ai lui Mircea cel Bătrîn, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul, lîngă luptătorii pentru unire, lîngă eroii războiului pentru independenţă, lîngă toţi acei care au făurit prin sîngele lor temeliile României de azi.

Pe cîmpia dintre Munţii Vrancei şi Siret, deschisă ca o poartă a istoriei, s-a concentrat în august 1917 tot ceea ce patria noastră avea mai bun şi mai nobil — vitejia a mii şi mii de ostaşi, muncitori şi ţărani, veniţi aici din toate unghiurile ţării, priceperea şi geniul militar al unor comandanţi străluciţi, dăruirea întregului popor care a susţinut din răsputeri bătălia, socotind-o hotărîtoare pentru fiinţa neamului. Cotropitorul a fost înfrînt, întreaga sa forţă militară şi concepţie strategică au fost date peste cap. Cu preţul vieţii, cu sîngele lor clocotitor, ostaşii români şi-au apărat patria. 50 000 de eroi — fii devotaţi ai pămîntului strămoşesc — şi-au semănat trupurile pe cîmpia Mărăşeştilor, întărind prin jertfa lor actul de independenţă şi suveranitate naţională.

...Mărăşeşti. — La Mausoleul ridicat „Întru slava eroilor neamului" s-au adunat astăzi zeci de mii de oameni. Sînt muncitori, ţărani, intelectuali, militari ai forţelor noastre armate, studenţi şi elevi, pionieri, fii şi nepoţi ai celor ce şi-au jertfit viaţa în crîncenele bătălii purtate pe aceste locuri cu 50 de ani în urmă. Ei au venit aici pentru a aduce prinos de recunoştinţă, un adînc omagiu celor care, prin faptele lor de vitejie, au înscris în timpul bătăliilor de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz o măreaţă şi glorioasă pagină în istoria poporului român.

Aici, pe platoul din faţa Mausoleului, s-au reîntîlnit sute de veterani, vechi tovarăşi de arme, care au participat la eroicele lupte din vara anului 1917. Toţi cei prezenţi astăzi la Mărăşeşti, întreaga ţară, îi înconjoară cu dragoste şi stimă. Pe piepturile veteranilor strălucesc decoraţiile cu care au fost distinşi chiar azi, cu prilejul aniversării eroicelor lupte.

La solemnitate iau parte

(Continuare în pag. a III-a)

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

Stimaţi tovarăşi,

Aniversăm azi împlinirea a cinci decenii de la bătălia de la Mărăşeşti — eveniment memorabil al istoriei poporului român, al luptei pentru apărarea fiinţei sale naţionale, pentru eliberarea patriei, împotriva cotropitorilor străini, a dominaţiei imperialiste. Ostaşii şi ofiţerii români — muncitori, ţărani şi intelectuali — au apărat cu preţul vieţii fiecare palmă din pămîntul patriei invadate de duşman, adăugînd astfel o nouă şi măreaţă pagină de glorie şi de vitejie la hronicul neamului nostru, la tradiţiile eroice ale luptei pentru neatîrnare, pentru libertate naţională şi socială.

Împrejurările istorico-sociale vitrege în care şi-a dus existenţa au obligat poporul român din cele mai vechi timpuri să-şi apere dreptul la viaţă cu arma în mînă. Rezistînd tuturor încercărilor, el a străbătut vremurile de restrişte şi a ieşit la lumină, cucerindu-şi locul ce i se cuvine în marea familie a popoarelor lumii, pentru că întotdeauna a fost animat de o nestinsă dragoste de patrie, de curaj şi spirit de abnegaţie ; sentimentul patriotismului fierbinte a fost transmis ca o flacără vie, din generaţie în generaţie.

Ne plecăm cu veneraţie în faţa eroilor naţiunii, în faţa celor care nu-şi-au precupeţit viaţa pentru a asigura libertatea şi progresul poporului român, care au pus, la timpul lor, o piatră la temelia măreţului edificiu pe care îl înălţăm astăzi pe meleagurile României socialiste **(aplauze)**. Fie ca memoria celor ce au căzut la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz, oprind cu pieptul lor armatele imperialismului german, să trăiască veşnic în conştiinţa poporului, îmbărbătîndu-l întotdeauna în lupta pentru binele şi prosperitatea Republicii Socialiste România **(aplauze, urale)**.

Tovarăşi,

După cum se ştie, războiul din 1914—1918 — primul război mondial imperialist — a avut la origine lupta statelor imperialiste pentru împărţirea lumii, pentru acapararea unor noi sfere de influenţă, pentru lărgirea pieţei de desfacere şi a surselor de materii prime, pentru redistribuirea imperiilor coloniale. Acest război a fost condamnat de forţele înaintate, revoluţionare din toate ţările: clasa muncitoare, mişcarea socialistă, numeroase personalităţi progresiste s-au ridicat împotriva războiului imperialist arătînd că ţelurile sale contraveneau intereselor maselor largi populare, slujeau numai exploatatorilor, prevenind asupra suferinţelor şi pierderilor grave pe care avea să le aducă tuturor popoarelor, cauzei progresului şi civilizaţiei.

Şi în ţara noastră, a avut loc o puternică mişcare de

(Continuare în pag. a III-a)

Conducătorii de partid şi de stat în mijlocul veteranilor de la Mărăşeşti

VIITOR DE AUR ROMÂNIA ARE...

ASCULTÎND PULSUL SONDEI

Firesc, oraşul îţi oferă de la prima întîlnire cartea de vizită. Solitare sau grupate printre pîlcuri de arini şi pini, pe dealurile golaşe din jur, sondele constituie un element arhitectonic al Moineştiului. Invitaţie şi îndemn de a-l cunoaşte pe el şi oamenii lui. Este exact sentimentul pe care-l am în momentul în care cobor pe peronul scăldat în razele de august şi care îmi grăbeşte paşii spre întîlnirea cu Emil Chirnoagă, secretarul comitetului U.T.C. al schelei Moineşti. Împreună, străbatem o bună parte a oraşului îndreptîndu-ne spre sediul central al schelei. Pe drum remarc încă o dată cît de organic sînt încadrate sondele în peisajul urbanistic. Cred că este cu neputinţă ca născîndu-te pe aceste meleaguri să nu sălăşluiască în tine dorinţa de a deveni sondor. Gîndul exprimat cu glas tare obligă răspunsul tovarăşului de drum.

— Munca de petrolist nu-i de loc uşoară. Dar dacă ai început să-i prinzi gustul cu greu te mai poţi desprinde. Între om şi pămîntul ce ţine ferecat în adînc aurul negru se naşte parcă o trăire. Dar şi o dragoste. Omul trebuie să învingă. Pentru aceasta toţi cei de aici, tineri sau vîrstnici, sondori şi reparatori, operatori sau mecanici trebuie să conlucreze. Rezultatul — scoaterea la lumină a ţiţeiului — depinde de fiecare în parte şi de toţi la un loc.

Am ajuns în faţa unei clădiri micuţe şi cochete, singulară parcă între pădurea de sonde şi rezervoare.

— Sediul staţiei de automatizare — ghiceşte parcă intenţia de întrebare, tovarăşul Chirnoagă. Înăuntru în faţa pupitrului de comandă, un tînăr. Proaspăt absolvent al şcolii profesionale petrochimie din Moineşti, Nicolae Popescu deţine una din funcţiile „cheie" ale schelei. De el depinde în mare măsură pulsul celor 87 de sonde conectate la această staţie. Beculeţe roşii se aprind şi se sting, diagrame se înregistrează pe tubul osciloscopic. În orice moment se ştie cum funcţionează sondele, ce producţie dau, unde trebuie intervenit. Acum totul e în ordine. Dimineaţa însă la parcul 807 se înregistra o scădere de potenţial productiv. Unei sonde — 249 — i s-au înfundat perforaţiile cu nisip. Imediat un troliu cu trei oameni din brigada I intervenţie s-a deplasat la faţa locului... Îi regăsim peste o oră concentraţi în montarea cablului de curăţat. Un timp nici nu ne observă. Munca este făcută pe tăcute, cu mişcări sigure şi repezi. Apoi: „nea Vasile, dă-i drumul!" Troliul se ambalează, cablul se desfăşoară de pe tobă, începe să coboare. 100—200—300—400—500 metri. Stop! O clipă de răgaz. Cel mai tînăr dintre ei, Petre Ambăruş (unul din fruntaşii secţiei — şopteşte secretarul) ne dă explicaţii.

— Operaţia se numeşte curăţirea în talpă. După terminarea ei, sonda care-şi împrospătase debitul va funcţiona cu capacitatea normală.

— Cît va dura pînă la intrarea în producţie ?

— Normal ar fi 3 zile ; cred că o s-o facem în 2. O să conteze.

Motorul troliului vesteşte că munca a fost reluată. Ne despărţim.

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a V-a)

23 AUGUST 1944 1967

2 283 000 LEI PRODUCŢIE PESTE PLAN

IAŞI (de la corespondentul nostru) :

Cu 47 000 kilograme fire de bumbac şi cu 100 000 mp de ţesături finisate s-ar putea arcui o adevărată boltă de-asupra fabricii „Ţesătura" din Iaşi. Spunem aceasta, pentru a ne putea imagina cît mai exact valoarea produselor obţinute peste plan în primele 7 luni ale anului de harnicul colectiv al acestei unităţi industriale ieşene. Adăugăm la aceasta o depăşire a valorii producţiei globale cu 2 283 000 lei şi a producţiei marfă cu 1 759 000 lei.

PERFORMANŢE TEHNICE LA „UNIREA"-CLUJ

CLUJ (de la corespondentul nostru).

F.B.C., F.B.P. şi F.L.P. Aceste iniţiale au fost date de către constructorii de maşini textile de la Uzina „Unirea" din Cluj noilor produse care au intrat sau sînt pe cale de a intra în familia produselor acestei întreprinderi. Tradus, F.B.C. înseamnă maşina de filat bumbac Cardat, care va intra curînd în producţie de serie. Această maşină e cu 25 la sută mai scurtă decît tipurile vechi. Frezele ei se învîrtesc cu 2 000 de turaţii mai repede, iar consumul de energie electrică e mai redus cu peste 20 la sută.

Folclorul — oaspete al litoralului

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru).

Pe scenele teatrelor de vară din Mamaia, Eforie, Techirghiol, Mangalia şi Constanţa, spectacolele prilejuite de cel de-al IV-lea Festival de folclor organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă şi de Uniunea Generală a Sindicatelor, sînt în plină desfăşurare. Mari ansambluri folclorice, formaţiile aşezămintelor culturale din 10 regiuni ale ţării vor prezenta 60 de spectacole, fiecare din acestea ilustrînd obiceiuri, datini, jocuri specifice tuturor zonelor folclorice româneşti. Cei ce urmăresc spectacolele, s-au reîntîlnit, sau se vor reîntîlni în serile următoare cu Căluşu, cu Drăgaica, cu Nedeile, cu manifestarea unor datini legate de sărbătorile anului nou, cu doinele şi baladele vechi.

Noi locuinţe proprietate personală date în folosinţă

GALAŢI — În oraşele Brăila şi Galaţi 92 de familii s-au mutat recent în apartamente noi, proprietate personală. Locuinţele sînt situate în cartierul „Hipodrom" din Brăila, în vecinătatea celui mai frumos parc al oraşului şi pe strada gării din Galaţi.

Oficiul regional Galaţi pentru construcţii de locuinţe proprietate personală a încheiat noi contracte. În cele două oraşe dunărene sînt în lucru 400 apartamente cu 2 şi 3 camere ce vor fi predate proprietarilor pînă la finele acestui an.

(Agerpres)

ZIUA PRESEI ROMÂNEŞTI

Ziariştii din ţara noastră sărbătoresc astăzi, împreună cu cititorii lor, Ziua presei româneşti. Ca şi celelalte sărbători — a minerilor, a ceferiştilor etc. — ziua presei este prilej de trecere în revistă a realizărilor şi, mai ales, de rememorare şi precizare a sarcinilor pentru activitatea viitoare.

Presa noastră comunistă a parcurs un drum glorios. Moştenitoare a presei şi publicisticii progresiste româneşti — care, de-a lungul deceniilor, s-a afirmat puternic datorită unor condeie de mare strălucire : Eminescu, Caragiale, Maiorescu, Gherea, Iorga, Arghezi, Călinescu — presa comunistă, de la foile ilegale tipărite şi răspîndite cu preţul libertăţii şi uneori al vieţii, a ajuns astăzi să fie tipărită şi difuzată în peste un miliard de exemplare anual.

Românii au cunoscut şi au apreciat întotdeauna extraordinara forţă a cuvîntului tipărit — iar astăzi şi a celui difuzat prin radio şi televiziune. Încă Miron Costin arăta că „nu este şagă" să privească cineva în mod superficial scrisul, întrucît acesta este „un lucru veşnic". Dar, în afară de faptul că se păstrează, că ceea ce s-a scris astăzi poate fi citit şi mîine, şi peste o lună, şi peste zece ani etc., cuvîntul tipărit în presă are şi o largă şi rapidă răspîndire, iar în ceea ce priveşte presa noastră comunistă, ţinem seama de încrederea deosebită a cititorului în fiecare rînd tipărit.

De unde provine această încredere ? Fără îndoială ea este dată de rolul deosebit al publicaţiilor noastre, acela de a răspîndi, de a duce în mijlocul maselor de cititori cuvîntul partidului. În documentele Congresului al IX-lea al P.C.R. se arată că cea mai de seamă îndatorire a presei, preocuparea ei centrală trebuie să fie reflectarea politicii interne şi externe a partidului, a muncii eroice a poporului nostru pentru construirea noii orînduiri. Fidelitatea nestrămutată faţă de cauza partidului, conducerea şi îndrumarea de zi cu zi de către partid constituie izvorul inepuizabil al tăriei presei noastre, îi chezăşuiesc spiritul partinic militant, profunda principialitate marxist-leninistă, slujirea plină de devotament a intereselor fundamentale ale poporului.

Sarcina de căpetenie a presei este tratarea competentă şi aprofundată a problemelor dezvoltării economiei naţionale, transformarea lor în probleme de viaţă şi de conştiinţă ale fiecărui om al muncii. Susţinînd şi popularizînd în permanenţă prevederile cincinalului, mobilizînd pe oame-

„Scînteia tineretului"

(Continuare în pag. a II-a)

ZIUA PRESEI ROMÂNEȘTI

CITITORII NOȘTRI — STĂPÎNII NOȘTRI

(Urmare din pag. 1)

ni la înfăptuirea acestora, presei îi revin îndatoriri de seamă. Promovarea progresului tehnic în toate domeniile, creșterea continuă a productivității muncii, reducerea prețului de cost, organizarea producției și muncii pe baze științifice, dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, sporirea eficienței economice în toate ramurile economiei, în vederea creșterii acumulărilor socialiste, a dezvoltării avuției naționale, a îmbunătățirii continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii — iată sarcini naționale de prim ordin, care solicită din partea presei acțiuni perseverente, investigații și analize aprofundate, menite să pună în valoare inițiativa, cunoștințele și talentul fiecărui ziarist. Prin urmare, participarea presei la soluționarea problemelor de interes major — iată izvorul încrederii și prețuirii de care se bucură presa în rîndurile cititorilor.

În același timp presa are un rol de seamă în domeniul educației, în dezvoltarea trăsăturilor înaintate, caracteristice constructorilor socialismului. Propagînd cu însuflețire în rîndul maselor ideile și politica partidului, militînd pentru continua înflorire a învățămîntului, științei, literaturii și artei, pentru triumful normelor eticii comuniste în relațiile dintre oameni, presa contribuie la făurirea profilului omului nou, înzestrat cu un larg orizont politic și cultural, model de corectitudine, principialitate și conduită morală în întreaga sa activitate și viață personală.

Presa românească, oglindind cu consecvență politica externă a partidului și statului nostru, își aduce contribuția la întărirea colaborării și unității țărilor socialiste, la dezvoltarea legăturilor multilaterale cu toate țările, la lupta pentru consolidarea păcii și securității în lume, pentru triumful păcii pe tot globul.

Un prestigiu deosebit a cîștigat în rîndul cititorilor săi presa de tineret prin activitatea depusă pentru transpunerea în viață a importantelor sarcini pe care partidul le-a pus în fața poporului, a tineretului, dovedindu-se un factor important în procesul de educare comunistă a tinerei generații. În etapa actuală, presa de tineret este chemată să-și sporească eforturile pentru îmbunătățirea activității sale, pentru a-și aduce cu și mai mare eficacitate contribuția la educarea tinerei generații, la formarea unui tineret nou, caracterizat prin înaltele trăsături morale ale comunismului. Un rol de mare însemnătate revine presei de tineret în munca politică de cultivare în rîndurile tineretului a dragostei fierbinți față de patrie și partid, de înarmare a tinerei generații cu ideile marxism-leninismului, de explicare a politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Mîndri de înalta lor misiune, aceea de a face cunoscut maselor largi cuvîntul partidului, redactorii „Scînteii tineretului" vor contribui cu întreaga lor putere de muncă, cu întreaga lor pregătire, vor folosi talentul și pasiunea lor în vederea înfăptuirii politicii partidului, în slujba cauzei păcii și socialismului, a ridicării patriei pe trepte tot mai înalte ale progresului și civilizației.

PROLOG

PETRE DUMITRU
[...]ntr. regională cinematografică

MARIA PUPĂZESCU
elevă, liceul nr. 3

ANGHEL CONSTANTIN
rafinăria Teleajen

Azi, cititorule, de Ziua presei românești, ne-am propus să întreținem împreună o convorbire pe o temă care ne interesează în egală măsură: ziarul nostru. În clipa cînd, în drum spre locul de muncă sau de odihnă, te-ai oprit la chioșc și ai luat ziarul, pe care mai întîi, cu gest devenit obișnuință, îl răsfoiești pentru a vedea **ce-ți spune nou** astăzi, într-un palier de la etajul III al „Casei Scînteii" începe o muncă febrilă (mă tem că n-am să te conving cît de febrilă și de agitată este această muncă) pentru nașterea ziarului de mîine.

Eroii acestei munci sîntem noi și dumneata. Noi, cei care, întorși de pe teren, ne străduim să așternem pe hîrtie cît mai sugestiv, faptele pe care realitatea ni le oferă cu generozitate pentru articolele, reportajele și informațiile pe care să le citești a doua zi. Vrea sau nu inspirația să ne asculte, secretariatul de redacție „statul nostru major" —, un fel de C.T.C. cum i-ai spune dumneata — este implacabil în ordine: „articolul cutare să fie gata pînă la ora zece... Vreau alt titlu al reportajul de pe pagina întîi. În zece minute trebuie să-l paginez... Nici la ora asta nu e gata rubrica de actualitate ?"...

Redactorul devine, vrînd nevrînd, un fel de mic Napoleon. Scrie, răspunde la telefon, răspunde mai ales secretariatului la diversele lui comenzi, citește șpalturi (adică copia după articolul care apare a doua zi în ziar) și, în fine, trece de cîteva ori pe zi acest ciclu...

Într-un alt birou al redacției e, aparent, mai multă liniște. Biroul se cheamă „secția scrisori", secția relațiilor curente, zilnice — prin telefoane, prin vizite la redacție, prin scrisori — cu cititorul. Primim zilnic sute de scrisori prin care ne ceri să scriem și din localitatea cutare („și aici muncesc și trăiesc oameni"), să scriem și despre succesele colectivului în care muncești („mereu scrieți despre alții și despre noi niciodată").

Așteptăm zilnic această întîlnire, sfaturile și sugestiile cititorilor noștri pentru că noi îi recunoaștem drept stăpînii noștri — așa cum zice Alex. Mirodan, în piesa sa „Ziariștii". În fiecare scrisoare vedem o inimă care bate pentru ziar, pentru o idee, pentru un adevăr. Noi și cititorul, indiferent cît de departe sîntem unii de alții — stăm zilnic pe aceeași punte construită tocmai de această legătură permanentă — scrisorile.

Prietenul nostru din Arad, Pavel M., n-a mai avut răbdare să primească un răspuns scris de la noi și, acum cîteva zile, s-a urcat în tren și-a venit personal **să ne informeze și să ne ceară ajutorul într-o problemă capitală** — cum zice el — de familie. „Simțeam — spune Pavel — că dacă nu mă adresez ziarului greșesc"... În fond despre ce este vorba? Pavel s-a căsătorit acum cîțiva ani, și își iubește soția. Amîndoi — unul are 31 de ani, altul 29 — lucrează la aceeași întreprindere, Teba. Au împreună doi copii. Familia mea — continuă Pavel — se află acum într-un moment de cumpănă. Soția (și omul face o pauză: îi e greu să pronunțe cuvîntul) refuză să ia parte în mod egal la menajul familiei. Ce să fac în această situație! — ne întreabă el.

Omenia gestului lui Pavel e prea mare, prea generoasă, ca ea să nu fie în stare să găsească acest răspuns — un răspuns matur, chibzuit — chiar din partea soției sale. Telefonul redacției a stabilit în cîteva minute legătura cu Aradul și de acolo vocea caldă a unui om, a secretarului comitetului de partid, a adus pe fir o nouă notă de generozitate: „Fiți fără grijă, vom discuta luni dimineață cu amîndoi tinerii". Cazul e în curs de rezolvare, dar ne simțim datori, împreună cu alți oameni, cu colectivul în care cei doi tineri muncesc, să veghem pentru rezolvarea lui...

Degetele linotipistului aleargă cu viteză pe claviatură și așa se nasc slovele de plumb ale ziarului

CORESPONDENȚI VOLUNTARI PREMIAȚI

Pe adresa ziarului, sosesc zilnic, din toate regiunile țării, zeci de scrisori: de la corespondenți voluntari, care scriu ziarului de 10—15 ani, de la alții care s-au înrolat în această mare „armată a scrisului" de mai puțin timp, de la cititorii care scriu pentru prima dată. Socotindu-vă și pe unii și pe alții părtași egali la sărbătoarea noastră, „Ziua presei", redacția „Scînteia tineretului" vă adresează tuturor felicitări pentru nobila activitate consacrată informării operative a ziarului și vă urează noi succese în muncă.

Redacția ziarului nostru a premiat de „Ziua presei" un număr însemnat de corespondenți voluntari. Menționăm dintre aceștia pe: Avanu Mișu, tehnician, Uzina de utilaj petrolier Tîrgoviște; Nicolae Bogluț, inginer agronom, comuna Ucuriș, raionul Salonta; Carol Bora, economist, Sfatul popular orășenesc Craiova; Victor Colonelu, tehnician, Uzinele „23 August" București; Gheorghe Doroș, activist cultural din comuna Fundeni, raionul Oltenița; Simion Drilea, tehnician, Uzinele mecanice Timișoara; Iordache Dobrescu, inginer agronom, C.A.P. Gîrlița, raionul Adamclisi, Dobrogea; Ion V. Marin, tehnician, C.I.L. Brăila; Costea Marinoiu, profesor, comuna Racovița, raionul Rm. Vîlcea; Nichita Nicolae, economist, Direcția control și revizie Galați; Călin Năstase, lăcătuș, Combinatul siderurgic Reșița; Ionel Protopopescu, activist cultural din raionul Titu; Nicolae Negulescu, sudor, Combinatul chimic Craiova; Soare I. Constantin, cooperator, comuna Lăceni, raionul Alexandria; Florea Tistuleasa, tratamentist, C.I.L. Pitești; Tache Vasilache, cooperator, comuna Cîndești, raionul Piatra Neamț; Emil Țopa, economist, U.M.M.U.M. Baia Mare; Florin Țaga, ajustor, Combinatul de cauciuc sintetic orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și alții.

ÎN RAMA SĂRBĂTORII NOASTRE

În timp ce aceste rînduri își deschid drumul spre tipografie, unde fiecare literă devine plumb și apoi literă tipărită, ziarul începe să existe pentru cei dintîi cititori, linotipiștii, chiar din forma de manuscris. Dar ce cititori! Trebuie să trăiască cu întreaga lor ființă fiecare rînd, trebuie să se concentreze cu cea mai mare atenție asupra fiecărui cuvînt. În tot acest timp, degetele lor aleargă pe claviatura linotipului mai repede decît ale unui pianist și, la fiecare secundă, se naște litera de plumb.

Dar ca să se nască ziarul, munca linotipistului este continuată de paginator, tehnoredactor, zincograf, stereotipist, corector, mașinistul de la rotativă. Pomenind aici numele lor, vrem să întindem mîna noastră și a tuturor cititorilor și să-i felicităm, în numele lor și al nostru, pe toți acești oameni fără de care ziarul n-ar putea supraviețui nici măcar o clipă. Omagiul nostru vine, după ce în urmă cu treizeci de ani, maestrul cuvîntului, Tudor Arghezi, a clădit acestor oameni, în tableta „Culegătorii de slove", o adevărată statuie a muncii lor:

„Tovarășe bun, tovarăș credincios, vrednic drumeț cu mine, cum s-a făcut că te-am scăpat din vedere treizeci de ani, și după ce mi-ai scos la lumină miile și zecile de mii de rînduri, pretutindeni martor mut, nu te-am pomenit în nici unul...

...Tu, din micruțile noastre dumicate cu vîrful penei, așezate unele-altele și amestecate, ai făcut cărți și biblioteci încet, încet, secundă după secundă, cinci sute de ani dragul meu zețar, care fără să știi, ca și noi, te-ai aflat, pe cînd cîntai și fluierai, că schimbai fețele vieții, cu o firimitură de cositor și cu un praf presărat de topitoare, de antimoniu.

Aș aduna carna ta de-o parte și carna mea de-o parte, ca să le aseamăn și să le deosebesc, și mi-e teamă că totul tău întrece de cîteva ori cîtul meu de cîntăreț și de povestitor".

Nu putem să încheiem aceste rînduri despre uzina în care se naște ziarul, fără a zice — tot împreună cu maestrul Arghezi, parafrazîndu-l — cinste miilor de muncitori care toarnă slovele în plumb pentru ca ziarul să ajungă în fiecare zi în mîna și sub ochii milioanelor de cititori! Nu putem să încheiem fără o strîngere de mînă tovărășească și celor care „scriu" cu litere de plumb ziarul nostru și pe care azi, de „Ziua presei", dați-ne voie să vi-i facem cunoștință cu ei: maistrul Vasile Dulgheru, brigadierii de paginație Aurel Bianu și Nicolae Zgubea, linotipiștii Gh. Cristescu și Maria Vasile, tehnoredactorii Dumitru Moldoveanu și Gabriel Florea. Sînt numai pe care astăzi, împreună cu dumneavoastră, îi punem în rama sărbătorii noastre.

VITEZA SOMEAZĂ... ÎNCETINEALA

Cititorul din Baia Mare — aflat la peste 800 km de București — primește ziarul la birou sau acasă, o dată cu cititorii din toată țara. V-ați pus vreodată întrebarea cine formează adevăratele rotițe ale acestui mic mecanism din marele angrenaj al secolului vitezei? Sînt, în primul rînd, cei peste 2 000 de lucrători de la Oficiul special pentru difuzarea presei (OSEP), care triază, împachetează, leagă în saci speciali și expediază spre trenuri și avioane, în mai puțin de patru ore, de obicei în orele de vîrf ale somnului, de la 1 la 4 noaptea — peste două milioane de ziare cîte se tipăresc zilnic la „Casa Scînteii".

Munca lor este preluată apoi de alți lucrători — de la expediția presei, din gări și aerogări, și ziarele sînt transportate mai departe de șoferi, mecanici de locomotive și aviatori pînă ajung la poștă, și de aici, prin factorii poștali și difuzorii voluntari, la dumneata acasă sau pe birou. Salutăm în numele cititorilor viteza de muncă a tuturor acestor oameni și tot în numele lor — pe baza scrisorilor trimise redacției — cerem poștei să reducă încetineala cu care, uneori, ziarul ajunge mai tîrziu la destinație. Dacă pînă la poștă ziarele circulă spre cititor cu o viteză ce merită aprecieri, de la poștă spre casă sau birou, deci pe distanța cea mai scurtă, viteza se încetinește. În numele cititorilor și al nostru, astăzi, de „Ziua presei", urăm poștei să fie pe toate liniile — terestre, maritime și aeriene — cu mult mai operativă.

O anchetă la care puteți lua și dv. parte

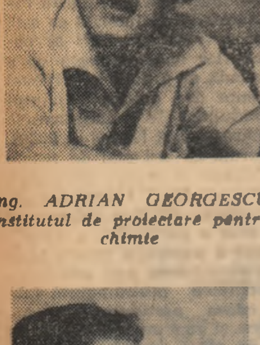

ing. ADRIAN GEORGESCU
institutul de proiectare pentru chimie

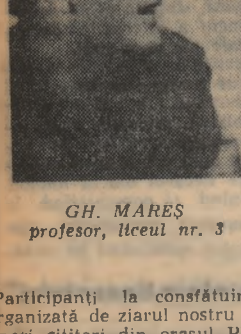

GH. MAREȘ
profesor, liceul nr. 3

(Participanți la consfătuirea organizată de ziarul nostru cu tineri cititori din orașul Ploiești)

De la acest dialog în „extenso", trecem la Ploiești, la un dialog cu un cadru mult mai concret, de lucru. Sînt prezenți într-o sală la comitetul orășenesc al U.T.C., muncitori, tehnicieni, ingineri, funcționari, cercetători, tineri reprezentînd toate categoriile vîrstei noastre. Tema discuției e aceeași: ziarul.

Primul lucru de care mă tem, comentînd acest dialog, este că n-am să pot reda aici, atît de autentic și de întins, opiniile interlocutorilor noștri. Ei văd ziarul cu un ochi foarte lucid, din interior spre exterior. Rețin fiecare rînd care-i interesează („ne place mai mult litera cursivă") și ar dori ca paginile „să numai semene una cu alta". Sînt amănunte — poate neesențiale — dar care au marea valoare de a arăta cît de mult **a pătruns cititorul în interiorul ziarului și de ce ne cere acum, de pe acest piedestal, să-l slujim cît mai bine.**

Florian Niculescu, de la Uzina „1 Mai" e de meserie turnător. Are o pasiune și pentru metaforă. Simte, cînd ia ziarul în mînă, după propria sa mărturisire, că privește ca într-o oglindă întreaga imagine a țării în mersul ei cadențat spre desăvîrșirea construcției socialiste și că poate astfel să-și raporteze propria muncă la această imagine.

„Rubricile ziarului „Scînteia tineretului" — spunea tînărul nostru interlocutor — sînt urmărite de noi, cititorii, cu un mare interes. Sub titlurile generice „Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi", „Viața de organizație", sau rubricile „Industrie", „Agricultură", „Probleme cetățenești", simțim pulsul țării, profilul spiritual și material al tînărului zilelor noastre, luăm contact cu realitățile României socialiste".

Alți cititori au preferat, în locul metaforei, relatarea precisă, obiectivă. Reporterul se vede obligat să noteze, ca o stenografă, fiecare cuvînt. Ce spune inginerul Adrian Georgescu? Pe scurt, că rubricile „Viața de organizație", „Tinerețe, educație, răspunderi", „Sport", „Călcîiul lui Achile" și altele se urmăresc cu atenție, se citesc.

Reporterul notează însă pentru el și pentru toți colegii săi sugestia tînărului inginer, care vrea să găsească în ziar o mai mare diversitate de teme și de opinii pe marginea lor, anchete cu tineri „pe viu" — pe stradă, la cinematograf, pe terenul de sport, la reuniuni, care să capteze impresiile de la fața locului, proaspete, și nu numai pe acelea așezate în timp, stilizate, uneori didactice.

Eleva Maria Pupăzescu se declară o pasionată cititoare a rubricilor care înfățișează munca noastră, a tuturor — în industrie, agricultură, cultură și știință. Dar vrea — și ne roagă să ținem neapărat seama de dorința ei — să cunoască mai bine, din fotografii, din reportaje, colegii ei de generație, preocupările, aspirațiile și idealurile lor. O temă concretă, de interes general pentru elevi, ne sugerează ea — ar fi un dialog cu marile personalități, un dialog de lucru, realizat, eventual, pe baza întrebărilor noastre.

Cititorii lucrează în cele mai diferite domenii de activitate și cer ziarului să nu treacă cu vederea peste nici unul din aceste domenii. Noi — spunea unul din tinerii prezenți la discuție, Constantin Iordache, nu construim nici utilaje petroliere, nici rafinării. Noi veghem la sănătatea oamenilor muncii. Fără să mi-o luați în nume de rău, dar n-am citit nici un articol în „Scînteia tineretului" care să vorbească despre munca unei organizații U.T.C. dintr-un spital.

Imaginați-vă că fiecare din cei 30 de participanți la masa noastră rotundă a depus — scris sau verbal — numai asemenea intervenții și veți fi de acord cu noi că inspirația reporterilor noștri nu va mai pierde vremea în căutare de... subiecte. Dar cum noi nu ne consultăm cu cititorii numai cu ocazia „Zilei presei", pentru continuarea acestui dialog, adresăm tuturor tinerilor din țară următoarele întrebări:

1) Ce rubrici vă interesează din „Scînteia tineretului"?

2) Ce rubrici nu vă interesează?

3) Ce teme de articole, reportaje și informații propuneți să scrie ziarul, din orașul dv.?

EPILOG

M-aș adresa cititorilor și cu alte îndemnuri, dar iată că pe birou a sosit poșta de astăzi. Am în față cea de-a 15 000 scrisoare trimisă în acest an redacției noastre. Încercăm să ghicim expeditorul ei. Alegem din cele 16 variante (cele 16 regiuni ale țării, pentru că din fiecare regiune primim zilnic scrisori) și alte zeci și zeci de subvariante soluția cea mai simplă: desfacem plicul; Călin Năstase, Combinatul siderurgic Reșița.

În timp ce tovarășul Năstase așteaptă să-și citească corespondența în ziar, aici, la etajul trei al „Casei Scînteii", în douăzeci de birouri, noi toți, redactori, reporteri, dactilografe, am reluat munca pentru un nou ziar, pentru stăpînii noștri — cititorii.

C. PRIESCU

O JUMĂTATE DE SECOL DE LA MAREA EPOPEE NAȚIONALĂ A MĂRĂȘEȘTILOR

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. I)

protest împotriva războiului imperialist ce lovea grav interesele economice ale maselor muncitoare și crea pericolul transformării României în teren de înfruntare a celor două tabere imperialiste. Voința maselor de a nu intra în război, puternica mișcare internă pentru neutralitate au determinat menținerea României în afara ostilităților timp de doi ani. Țara noastră se afla însă la confluența sferelor de influență ale marilor puteri imperialiste care își disputau dreptul la dominație și în această parte a lumii. Pe măsură ce trecea timpul, cele două grupări beligerante — Franța, Anglia și Rusia pe de o parte și Germania și Austro-Ungaria pe de alta — exercitau presiuni tot mai puternice asupra României, căutînd fiecare să o atragă în luptă de partea sa.

Primul război mondial imperialist — care își punea cu putere amprenta asupra începutului secolului al XX-lea — ridica și în fața poporului român probleme de mare însemnătate pentru însăși soarta națiunii. După cum se știe, în această perioadă, în țara noastră, ca și în celelalte țări balcanice — așa cum sublinia pe atunci și Lenin — construcția de stat în direcția burghezo-națională nu se terminase, un mare număr de români trăiau încă în afara granițelor statului, teritorii românești se aflau sub stăpînire străină. Dezvoltarea socială, progresul economic, politic și cultural al țării erau strîns legate de încheierea procesului de formare a națiunii române. Unirea într-un singur stat — aspirație seculară a românilor, cauză înălțătoare pentru care au luptat nenumărate generații de înaintași — devenise un obiectiv imediat, o necesitate stringentă impusa de însuși mersul înainte al societății românești.

Cu toate că primul război mondial a avut un caracter imperialist, poporul român nu a participat la acest război călăuzit de intenții de cotropire și anexiune teritorială; cedînd presiunilor puterilor Antantei, cercurile conducătoare ale țării au hotărît intrarea în război alături de Anglia, Franța și Rusia, care promiteau satisfacerea dezideratului unității noastre naționale.

Desigur, se poate pune azi întrebarea dacă aceasta era calea cea mai indicată pentru înfăptuirea țelurilor legitime ale poporului român, dacă n-ar fi fost mai bine ca România să evite de a intra într-un război, care după cum știți, a îndoliat sute de mii de familii și a atras după sine un lung cortegiu de suferințe și distrugeri. Evoluția evenimentelor a fost însă aceea pe care o știm, și noi trebuie să judecăm faptele așa cum au fost, analizînd în mod obiectiv contextul lor istoric, consecințele pe care le-au generat, străduindu-ne să le dăm interpretarea cea mai justă.

Aspirațiilor profunde ale poporului român spre unitate le-au dat glas declarațiile politice ale vremii, presa, puternicele manifestări publice care au avut loc cu acest prilej pe întreg cuprinsul țării și, în mod deosebit, entuziasmul nemărginit cu care ostașii români au fost întîmpinați în Transilvania de masele largi ale întregii populații. Numeroși cetățeni, atît din România de atunci, cît și din Transilvania și Bucovina, aflate sub stăpînirea imperiului habsburgic, s-au înrolat voluntari, cerînd să li se dea posibilitatea de a lupta pentru cauza întregirii țării. În luptele împotriva armatelor imperialismului german s-au ridicat figuri de eroi legendari ca Ecaterina Teodoroiu, maiorul Atanase Ionescu, căpitanul Grigore Ignat, caporalul Constantin Mușat, generalii Praporgescu, Dragalina și mulți alții, care și-au jertfit viața pentru libertatea și neatîrnarea patriei **(aplauze)**.

După cum se știe, armatele germane și austro-ungare, mult superioare ca număr și înzestrare tehnică, au ocupat cea mai mare parte a pămîntului țării.

În fața situației extrem de grave care se crease, cercurile reacționare burghezo-moșierești trădează interesele patriei, pactizează, în regiunile ocupate, cu dușmanul, pregătindu-se să semneze cu puterile centrale o pace rușinoasă, menită să pecetluiască înrobirea României imperialismului german. În aceste clipe dramatice pentru soarta țării, forțele patriotice s-au ridicat la luptă, și-au adunat toate puterile și au hotărît să reziste cu orice preț în fața armatelor invadatoare. În acest cadru se înscriu eroicele bătălii de la Mărăști, Mărășești și Oituz, care au dovedit încă o dată că peste voința de fier a poporului ce-și apără dreptul la viață și libertate „nu se poate trece" **(aplauze)**.

Spiritul de sacrificiu al ostașilor și ofițerilor care au oprit înaintarea năvălitorilor exprimă voința întregului popor român de a scutura jugul ocupației străine, de a salva țara de robia imperialistă. Poporul nostru păstrează o frumoasă amintire și cele mai calde sentimente de recunoștință ostașilor ruși și francezi care au luptat alături de ostașii români, aducîndu-și obolul de sînge la înfruntarea cu dușmanul. Victoria de la Mărășești a reprezentat o contribuție importantă la înfrîngerea militarismului german, un moment hotărîtor în lupta pentru eliberarea patriei noastre, pentru înfăptuirea idealului de unitate națională **(aplauze)**.

Războiul, înfrîngerea militară a coaliției puterilor centrale și în primul rînd a imperialismului german, prăbușirea imperiului habsburgic și a imperiului țarist au ascuțit la maximum contradicțiile orînduirii capitaliste, ceea ce a determinat apariția unor mari mișcări sociale și naționale, desfășurarea unor profunde transformări revoluționare cu repercusiuni asupra evoluției ulterioare a numeroaselor state din Europa. Un rol de însemnătate istorică a avut triumful Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis era eliberării popoarelor de asuprire și exploatare, era înlăturării dominației imperialismului și colonialismului, a accelerat procesul nașterii și dezvoltării a noi și noi națiuni pe calea progresului economic și social.

Realizată în aceste împrejurări internaționale favorabile, unitatea noastră națională a fost rezultatul luptei maselor populare din toate colțurile țării, opera întregului popor român **(aplauze)**. Marea adunare populară de la Alba Iulia, care a proclamat unirea Transilvaniei la patria mamă, uriașele manifestări organizate de masele populare din toate provinciile românești au consfințit voința de unire a întregii noastre națiuni. Unirea a fost încununarea victorioasă a luptei seculare duse de cele mai înaintate forțe ale poporului român din Moldova, Muntenia și Transilvania, de cărturarii și marii gînditori ai neamului, a activității desfășurate de elementele revoluționare, de militanții socialiști, a aspirațiilor și voinței întregului popor român **(aplauze)**.

După cum este cunoscut, formarea statului național român unitar a avut loc în condițiile existenței regimului burghezo-moșieresc. Clasele stăpînitoare au folosit unirea pentru consolidarea pozițiilor de dominație economică și politică, pentru intensificarea exploatării și asupririi celor ce muncesc; totodată România a continuat să rămînă dependentă față de marile puteri imperialiste. Aceste împrejurări au făcut ca masele largi populare să nu-și poată realiza pe deplin aspirațiile de dreptate socială și națională pentru care luptaseră. Cu toate acestea, înfăptuirea unității naționale a avut o înrîurire pozitivă asupra întregii evoluții economice, politice și sociale a României. Ea a creat condiții pentru dezvoltarea forțelor progresiste ale societății, pentru intensificarea mișcării revoluționare a clasei muncitoare, a stimulat puternic lupta împotriva exploatării și asupririi burghezo-moșierești. Misiunea de a asigura realizarea deplină a marilor aspirații ale poporului i-a revenit clasei muncitoare — forța cea mai înaintată a societății noastre **(aplauze, urale)**. Condusă de partidul comunist, detașamentul ei de avangardă, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea, cu intelectualitatea, cu toate forțele progresiste, a înfăptuit transformări revoluționare radicale în sinul societății românești, a asigurat victoria socialismului, edificarea societății noi pe întregul cuprins al României **(aplauze)**. Realitățile sociale de azi ale țării întruchipează încununarea și depășirea celor mai înalte năzuințe ale înaintașilor, a celor mai profunde idealuri ale maselor populare din România. Națiunea română socialistă — unită prin comunitatea țelurilor și intereselor tuturor păturilor populației, indiferent de naționalitate — înflorește și se afirmă tot mai viguros, asigurînd făurirea unei vieți libere și fericite pentru toți cei ce muncesc în patria noastră **(aplauze, urale)**.

Poporul român, ca și celelalte popoare din Europa, nu pot uita că imperialismul german a declanșat în decursul unei singure generații două războaie mondiale nimicitoare, care au provocat omenirii pagube umane și materiale incalculabile, că acesta a generat fascismul hitlerist, cel mai mare pericol pentru independența și suveranitatea popoarelor, pentru cuceririle geniului uman. Este de aceea profund justificată hotărîrea fermă a poporului nostru, a tuturor popoarelor din Europa și din întreaga lume, de a nu precupeți nimic pentru ca asemenea evenimente tragice să nu se mai repete niciodată, pentru ca forțele imperialiste reacționare să nu mai poată periclita pacea și liniștea omenirii, soarta civilizației.

Așa după cum se știe, în lumea contemporană continuă să existe imperialism, să existe cercuri reacționare în diferite țări, printre care și cercurile militariste, neonaziste din Republica Federală a Germaniei, iar experiența istoriei confirmă că aceasta face să planeze grave primejdii asupra păcii și securității internaționale, inclusiv posibilitatea izbucnirii unui nou război mondial. De aceea se impune ca popoarele să-și întărească vigilența, ca forțele revoluționare, progresiste, antiimperialiste din întreaga lume să-și unească strîns rîndurile, să acționeze cu hotărîre și fermitate pentru dejucarea oricăror planuri ale cercurilor agresive imperialiste, pentru asigurarea păcii în lume **(aplauze, urale)**.

Poporul român, vital interesat în crearea unui climat de pace și securitate, pătruns de înaltă răspundere pentru soarta păcii în lume, își aduce contribuția activă la lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru destindere internațională, pentru dezvoltarea încrederii și cooperării între popoare **(aplauze)**.

Recenta sesiune a Marii Adunări Naționale a definit cu claritate țelurile fundamentale ale politicii externe a României, a exprimat voința nestrămutată a întregului popor român de a milita și în viitor pentru victoria cauzei socialismului, democrației și progresului social, pentru întărirea unității și coeziunii mișcării antiimperialiste, pentru asigurarea păcii mondiale **(aplauze)**. În același timp, Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România consideră drept o sarcină de prim ordin impusă de interesele apărării neștirbite a independenței și suveranității naționale, a muncii pașnice a poporului român, pregătirea și echiparea corespunzătoare a forțelor noastre armate, întărirea continuă a capacității de luptă a patriei **(aplauze)**.

Este o îndatorire de onoare a armatei noastre ca, alături de armatele țărilor socialiste frățești, să fie gata să riposteze oricărei agresiuni imperialiste, să apere cuceririle revoluționare ale poporului, cauza socialismului și păcii **(aplauze)**.

Succesele pe care le obținem în construcția societății socialiste, în ridicarea României pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație sînt omagiul cel mai profund pe care îl aducem azi eroilor ce au căzut la Mărășești, tuturor celor care s-au jertfit pentru patrie. Întregul popor înfăptuiește neabătut vastul program de creație socială trasat de Congresul al IX-lea al partidului, asigurînd înflorirea multilaterală a României.

Se realizează cu succes prevederile privind dezvoltarea continuă a industriei naționale la nivelul tehnicii și eficienței economice mondiale, modernizarea și intensificarea producției agricole, perfecționarea planificării și organizării muncii în toate compartimentele de activitate ale societății, înflorirea științei, artei, culturii, ridicarea neîncetată a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor **(aplauze)**. Conștient că tot ceea ce realizează prin munca și eforturile sale îi aparține, se răsfrînge nemijlocit asupra vieții lui de azi și a vieții generațiilor de mîine, întregul nostru popor își consacră energia și puterea de muncă înfăptuirii politicii interne și externe a partidului — expresie fidelă a intereselor fundamentale, a celor mai profunde aspirații de progres și prosperitate ale întregului popor, a înaltei răspunderi ce ne animă față de cauza socialismului și păcii în lume **(aplauze, urale)**.

Să nu uităm niciodată că toate cuceririle de care ne bucurăm azi au fost obținute prin lupte grele, prin jertfa celor mai buni fii ai poporului nostru. În fața memoriei celor care au căzut în lupta pentru dreptate socială și națională să ne legăm de a face totul pentru a asigura progresul neîntrerupt al țării, bunăstarea și fericirea întregului popor, să ne legăm de a face să strălucească tot mai puternic în lume gloria patriei noastre scumpe — România socialistă. **(aplauze prelungite; urale îndelung repetate)**.

Finalul impresionantului spectacol de evocare a luptelor strămoșești

(Urmare din pag. I)

membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori ai forțelor armate, reprezentanți ai oamenilor muncii din toate regiunile țării, ziariști.

Sînt prezenți atașați militari de pe lîngă misiunile diplomatice acreditate în Republica Socialistă România.

Ora 17,15. În gara Mărășești sosesc tovarășii Nicolae Ceaușescu, cu soția, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, cu soția, Ilie Verdeț, cu soția, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai C.C. al P.C.R.

Conducătorii de partid și de stat sînt întîmpinați de tovarășii Constantin Dăscălescu, prim-secretar al Comitetului regional Galați al P.C.R., Mihai Nicolae, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular regional Galați, Ion Ichim, prim-secretar al Comitetului regional Bacău al P.C.R., Ștefan Boboș, președintele Sfatului popular regional Bacău, și alții.

Un mare număr de oameni ai muncii, aflați pe peronul gării, aclamă cu entuziasm pe conducătorii partidului și statului. Un grup de tinere fete le oferă buchete de flori. În drum spre Mausoleu, trecînd printr-un adevărat culoar viu, oaspeții sînt salutați cu puternice aplauze și urale.

La sosirea în fața monumentului de la Mărășești, conducătorii de partid și de stat sînt întîmpinați de generalul colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate. Pe platou, este aliniată o gardă de onoare. Comandantul gărzii, locotenentul-colonel Dumitru Mărăcineanu, prezintă raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Se intonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România. În semn de salut, se trag 21 de salve de artilerie.

Secretarul general al C.C. al P.C.R. trece în revistă garda de onoare.

În acordurile Imnului eroilor se depun coroane de flori la Mormîntul Eroului Necunoscut, deasupra căruia arde flacăra veșnică, simbol al onoarei eterne. Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Ilie Verdeț depun o coroană din partea C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri. Se depun apoi coroane de flori din partea Uniunii Generale a Sindicatelor, Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne, din partea veteranilor de la Mărășești, a delegaților regiunilor țării, a Academiei Republicii Socialiste România, C.C. al U.T.C., Comitetului regional de partid și Sfatului popular regional Galați. Îmbujorați de emoție, pionierii depun alături de aceste coroane gingașe buchete de flori.

Conducătorii de partid și de stat se îndreaptă apoi spre grupul de veterani. Tovarășul Nicolae Ceaușescu este întîmpinat de generalul de armată în rezervă Constantin Vasiliu Rășcanu, care, în numele celor peste 200 de veterani prezenți la Mărășești, salută pe conducătorii iubiți ai partidului și poporului nostru.

Are loc apoi un mare miting consacrat aniversării luptelor eroice de acum cinci decenii. Mitingul este deschis de primul secretar al Comitetului regional Galați al P.C.R., Constantin Dăscălescu.

Au luat cuvîntul: Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, sculptorul Ion Jalea, scriitorul Nicolae Tăutu, Ion Stan, veteran al luptelor de la Mărășești, Petru Enache, prim secretar al C.C. al U.T.C., Gh. Postolache, președintele cooperativei agricole de producție Trifești, Ilie Pușcașu, ceferist din Mărășești și Popescu Constantin, general-colonel în rezervă.

Primit cu vii și îndelungi aplauze, cu puternice urale, a luat cuvîntul tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cuvîntarea secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a fost subliniată în repetate rînduri cu însuflețite urale și aplauze. Pe cîmpia eroică a Mărășeștilor zecile de mii de oameni aclamă îndelung pentru Partidul Comunist Român, continuatorul glorioaselor tradiții de luptă ale poporului, pentru patria noastră scumpă, Republica Socialistă România.

Conducătorii de partid și de stat pășesc apoi în incinta Mausoleului. La intrare, în fața unei hărți militare, colonelul Ion Cupșa, profesor la Academia Militară Generală, prezintă situația existentă pe frontul din Moldova în vara anului 1917 și desfășurarea luptelor de la Mărăști, Mărășești și Oituz, localități care au intrat glorioase în istorie și în conștiința neamului, încununate de aureola luptei poporului nostru pentru neatîrnare. Sînt evocate faptele de arme ale zecilor de mii de eroi care și-au jertfit viața pentru pămîntul strămoșesc, pentru libertate, independență și unitate națională.

Conducătorii de partid și de stat, însoțiți de veteranii luptelor de la Mărășești, trec apoi cu emoție prin fața criptelor sub care odihnesc osemintele celor ce au dat suprema jertfă pe cîmpul de bătălie. Sînt săpate în marmură numele a mii de eroi, de la soldați la mari comandanți, nume simple de ostași credincioși ai patriei, care au stat stavilă de netrecut în calea dușmanului.

Fiecare palmă de loc de pe marea cîmpie a Mărășeștilor a însemnat în vara lui 1917, mormîntul unui invadator.

Fiecare brazdă pe care o întoarcem astăzi este omagiul pe care îl aducem jertfei celor ce s-au bătut pentru hotarele noastre, pentru independența și suveranitatea României. Mausoleul cuprinde numai cîteva mii de eroi. Cei mai mulți s-au risipit anonimi, confundîndu-se cu țărîna acestor cîmpuri, în care s-au zidit, astfel încît putem socoti pămîntul Mărășeștilor ca pe un pămînt eroic, un pămînt al onoarei, un pămînt al jertfei supreme.

Sînt pline de emoție momentele în care conducătorii partidului și statului nostru se întrețin cu veteranii luptelor de la Mărăști, Mărășești și Oituz, îi felicită pentru victoriile obținute în acea vară fierbinte a anului 1917, le mulțumesc pentru contribuția pe care au adus-o prin lupta lor, la făurirea României suverane, libere și independente, se fotografiază împreună.

...Înconjurînd cu pietate Mausoleul, cei aproape 100 000 de oameni — locuitori din împrejurimi și delegați din toate regiunile țării — ce se află pe platoul Mărășeștilor, iau parte acum la un impresionant spectacol de evocare a luptelor strămoșești. În sunet și lumină, epopeea Mărășeștiului prinde viață, alături de alte pagini glorioase ale istoriei noastre. Se aud venind în tropot de copite vitejii călăreți ai lui Mircea și Ștefan ca să apere cu piepturile lor același pămînt moștenit din străbuni. În desfășurarea spectacolului feeric, uralele lor se întîlnesc peste vreme cu uralele altor viteji, cu jurețul de luptă al războinicilor lui Ion Vodă cel Cumplit, iar apoi cu alaiul triumfal al lui Mihai Viteazul, voevodul ce a strîns pentru prima oară sub un singur sceptru toate pămînturile românești.

Același pămînt, pămîntul străvechi al Daciei, a fost apărat de eroii de la Mărășești. „Pe aici nu se trece". Avertismentul de la Șușița, de la Cireșoaia, de la Cașin și Oituz este reluat stereofonic de zeci de voci. Înconjurînd Mausoleul, acest avertisment devine jurămînt, el va rămîne pentru totdeauna emblema Mărășeștilor.

Bătălia este evocată prin ample efecte sonore, rafale de mitraliere și lovituri de tun conjugate cu impresionante efecte de lumină care reînvie bazoreliefurile Mausoleului, ridicînd la strălucire momentele supreme ale luptei, eternizate în piatră. Rînd pe rînd sînt scăldate în roșu, galben și albastru — cele trei culori ale stindardului național — pînă cînd silueta Mausoleului este cuprinsă într-un imens cerc de lumină desenat pe cer. Moment de apoteoză. Jerbe de artificii, buchete strălucitoare de foc se aprind deasupra cîmpiei, luminînd simbolic mormintele eroilor răspîndite din munți pînă-n valea Siretului. S-au luminat din nou pădurea Răzoare, cota 100.

...„Eroi au fost, eroi sînt încă...". În acordurile aceluiași imn, pe treptele Mausoleului și-au făcut din nou apariția luptătorii, nepoții eroilor de la Mărășești — ostașii armatei noastre populare. Simultan cu ei, au apărut grupuri simbolice de copii, muncitori și țărani. Împreună, ei toți simbolizează forța patriei, prezentul și viitorul ei. Împreună, ei toți rostesc un fierbinte jurămînt, jurămîntul de a apăra fără șovăire libertatea, suveranitatea și independența Republicii Socialiste România.

Spectacolul a produs o profundă impresie tuturor participanților la această grandioasă manifestare care a evocat eroismul străbun.

...Mulțimile de oameni îi aclamă acum pe conducătorii României socialiste, ovaționînd îndelung. Se aprind torțe, mii de torțe. Un solemn cortegiu de lumină se întinde de la Mausoleu pînă la gara Mărășești. Conducătorii de partid și de stat străbat traseul răspunzînd cu căldură ovațiilor miilor de oameni.

În gara Mărășești, conducătorii de partid și de stat își iau rămas bun de la reprezentanții organelor locale de partid și de stat, de la sutele de veterani, de la miile de oameni care i-au însoțit pe peron. Sînt scandate lozinci în cinstea Partidului Comunist Român, a României socialiste, a conducătorilor patriei. Pionieri și școlari aduc la ferestrele vagonului oficial buchete de flori.

...Această zi va rămîne în inimile tuturor participanților o sărbătoare a patriotismului, o zi de vibrant omagiu adus înaintașilor, o zi de legămînt fierbinte față de trecutul nostru eroic, față de viitorul măreț al patriei noastre, Republica Socialistă România.

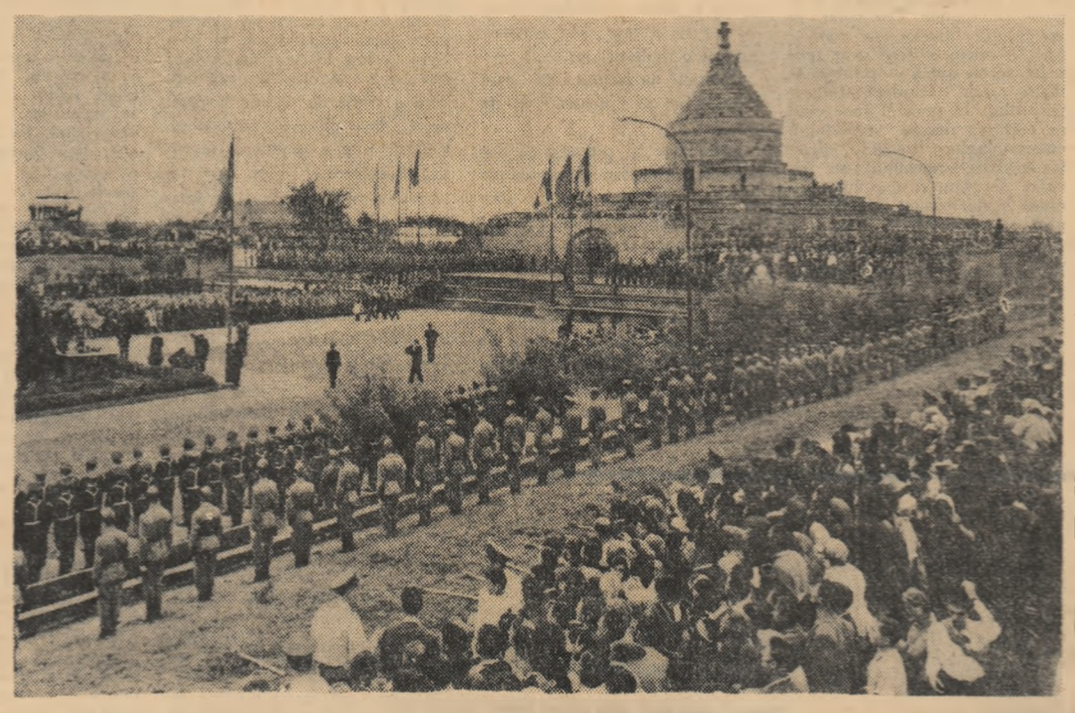

Aspect de la marele miting din cîmpia eroică a Mărășeștilor

Solemnitatea înmînării unor decorații

Simbătă la amiază, la Casa Armatei din Focșani, a avut loc solemnitatea înmînării unor decorații conferite de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România cu prilejul aniversării a 50 de ani de la glorioasele bătălii purtate de armata română la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Pentru curajul, abnegația, actele de vitejie și eroismul dovedite în luptă, unui număr de 228 de veterani ai eroicelor bătălii de acum o jumătate de veac le-a fost înmînată medalia „Virtutea ostășească" clasele I, II și III.

Cu același prilej, pentru contribuția adusă la construirea Mausoleului de la Mărășești, printr-un decret al Consiliului de Stat a fost conferită medalia „Virtutea Militară" clasa I tovarășei Zefira Voiculescu.

La solemnitate au luat parte acad. Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, general-colonel Mihai Burcă, adjunct al ministrului forțelor armate, general de armată Iacob Teclu, membru al Consiliului de Stat, generali și ofițeri superiori.

Înmînînd distincțiile, acad. Ilie Murgulescu a felicitat călduros pe veterani în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri. Întregul popor, a spus el, cinstește astăzi pe miile de soldați și ofițeri care în urmă cu 50 de ani s-au avîntat neînfricați în lupta pentru apărarea patriei și a ființei naționale, înscriind pagini de glorie nepieritoare ce vor rămîne pildă pentru generațiile care vor veni.

În numele celor decorați a luat cuvîntul general de armată în rezervă Constantin Vasiliu-Rășcanu, care a spus: În această zi, de scumpe aduceri aminte, noi, veteranii de la Mărăști, Mărășești și Oituz, trăim clipe de profundă emoție. Am primit de la Țară, cu inimă plină de mîndrie distincția virtuților ostășești. Vedem în ea gestul plin de căldură și recunoștință al generațiilor de azi pentru generația care, în 1917, îmbrăcată în haina soldatului și comandantului, a omului sub drapel, nu a precupețit nici sîngele, nici viața, pentru apărarea dreptului României la existență de sine stătătoare. Ne-a prins astăzi decorația pe piept o România cu adevărat liberă, demnă, fericită, în care socialismul a învins deplin și definitiv.

Să ne trăiască, după vrerea inimii noastre, a tuturor, Patria scumpă, să înflorească dăruită cu rod ca o grădină!

Să ne trăiască și să înflorească într-o hărnicie și bunăstare urmașii, cei ce duc mai departe moștenirea înaintașilor!

Să ne trăiască spre binele țării noastre mîndre și fericite România socialistă, conducătorii noștri dragi!

OPINII PRIVIND DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

PROPUNERI

● Practica studenților medicinişti — în mediul rural

Sînt absolvent al medicinii de puțină vreme. Am reflectat asupra studiului și vreau, sintetic să propun:

— să se considere media generală de absolvire a școlii de asistenți medicali în cazul în care absolvenții dau admiterea la medicină.

— concursul de admitere să se dea în august, după desurmenarea creată de bacalaureat și după ce studenții au eliberat căminele și cantinele.

— la concursurile pentru ocuparea posturilor didactice în învățămîntul superior să se perceapă și o probă din psihologie, pedagogie, metodică și didactică, mai ales la medicină unde studenții trebuie ajutați de cadrele didactice să se formeze și ca pedagogi. Profesia le-o va cere, oriunde ar lucra pe tărîmul apărării sănătății.

— studenții medicinişti care vor lucra în circumscripțiile rurale să facă stagiu, după anul 4 și 5, în mediul rural în condițiile medicinii ambulatorii, deoarece în centrele universitare nu sînt puși în situația de a acționa ca medici așa cum vor fi solicitați în mediul rural. Urgențele și accidentele nu-i solicită pe studenții stagiari de la circumscripțiile urbane, ele fiind rezolvate de salvare.

VASILE CIOBANU
Iași

● O propunere de echivalare a studiilor

Noi, elevii Școlii tehnice de personal tehnic cu durata de școlarizare de 3 ani în specialitatea electroenergeticieni, ne întrebăm care va fi diferența dintre viitorii conductori tehnici și viitorii absolvenți ai acestei școli. Totodată, pornind de la această întrebare, facem o propunere privind încadrarea noastră în această restructurare.

Avînd în vedere că admiterea la această școală tehnică s-a făcut pe bază de examen susținut la obiectele matematică și fizică din programa claselor VIII-XI, iar programa de învățămînt a anului I al acestei școli a prevăzut obiecte de studiu de specialitate și practică în producție, promoțiile de absolvenți ai școlilor tehnice de personal tehnic din anii 1968—1969 ar putea să obțină diploma de conducători tehnici urmînd ca programele de învățămînt să includă o serie de obiecte necesare obținerii acestei diplome. De exemplu: elevii școlilor tehnice de personal tehnic care au promovat 2 ani de studiu, urmînd să-l promoveze pe al treilea, ar putea parcurge o programă de învățămînt care să fie echivalentă cu programa anului II al institutului de conductori tehnici; cei 2 ani parcurși să fie echivalenți cu anul I ai institutului de conductori tehnici.

Dacă candidații la Institutul de conductori tehnici trebuie să aibă diploma de bacalaureat și avîndu-se în vedere că la școlile tehnice de personal tehnic există elevi fără diplomă de bacalaureat, urmează ca aceștia să nu intre în examenul pentru obținerea titlului de conductori tehnici pînă nu vor obține diploma de bacalaureat.

VASILE TĂMAȘAN
str. V. Babeș 13 — Cluj, Școala tehnică — asimilată de institutul de conductori tehnici

SEMINARIILE UNIVERSITARE

Așa cum se precizează și în „Studiul privind dezvoltarea învățămîntului superior", seminariile trebuie să fie un forum de dezbatere la nivel universitar a problemelor fundamentale ale disciplinei, a aspectelor noi și totodată un loc de practicare a metodei de cercetare în acea disciplină.

Consider că — și mă refer în mod deosebit la disciplinele umanistice, în care activez — e necesar să se organizeze două tipuri de seminarii universitare: unul pentru studenții începători, din primii doi ani de facultate și altul pentru studenții din anii următori.

Seminarul universitar pentru studenții din anii I—II va putea fi un seminar practic, de inițiere în bibliografia și metoda de lucru în disciplina pe care o studiază. Un prim obiectiv al acestui seminar trebuie să constea în a obișnui pe studenți să judece o operă artistică sau o lucrare științifică, s-o analizeze și să se orienteze în întocmirea bibliografiei unei teme date. Totodată, acest seminar va face cunoștință studenților cu lucrările fundamentale ale figurilor eminente din disciplina respectivă și îi va ajuta să cunoască critic metoda de lucru a acestora. Studenții vor fi puși să analizeze și să compare metodele de lucru ale diverșilor specialiști din acea ramură de cunoștințe.

Seminarul universitar din ultimii ani trebuie să introducă pe studenți în tainele cercetării științifice, să-i învețe să dezbată și să cerceteze în mod individual una sau alta din problemele disciplinei. Ei vor studia o anumită temă, vor prezenta-o și susține în cadrul ședințelor seminariale. Aceeași temă poate fi — și e bine să fie — cercetată de mai mulți studenți, în seminar fiind susținută cea mai bună lucrare, ceilalți fiind obligați să participe la discuții. Este bine ca temele acestor seminarii să fie comunicate cu cel puțin un an înainte, ca studenții să aibă timp să cerceteze materialele documentare. Pentru fiecare temă am propune să se indice o bibliografie minimală, studentul fiind obligat să-și întocmească singur bibliografia necesară, pe care s-o prezinte ca anexă la lucrarea redactată.

Desigur, seminariile universitare se vor desfășura după un plan tematic întocmit de fiecare catedră. Temele înscrise în plan vor fi altele decît cele prezentate și rezolvate în cadrul cursului. Mai ales temele pentru seminariile cu studenții din anii ultimi vor căuta să abordeze probleme încă în discuție, să fie așa fel alese încît să dea posibilitate studenților să aducă contribuții personale în elucidarea temei.

Considerăm că este indicat ca fiecare student să fie obligat a întocmi două lucrări de seminar (una în cursul anilor I—II și alta în anii III sau IV); cei ce nu vor întocmi asemenea lucrări, ca și cei care nu vor da lucrări corespunzătoare, să nu fie primiți la examenele de la finele anilor II și respectiv IV.

Ca un mijloc de stimulare, lucrările bune, care aduc contribuții originale în studierea unui subiect, ar putea fi tipărite în publicații universitare sau recomandate spre publicare revistelor de specialitate.

Conf. univ. MIRCEA TOMESCU

Uzina de alumină Oradea. Fază de lucru la extinderea întreprinderii

REPORTER ÎN DOCUMENTARE

ACOLO UNDE SFÎRȘEȘTE DANUBIUL...

I. Grinevici

ORAȘUL AZI

Sulina azi nu mai seamănă deloc cu Sulina cea veche.

A devenit un port activ, cît și sediul unei mari întreprinderi piscicole — stăpînind șase case care ies în mare, unde se aruncă talienele.

Cheiul mîncat de ape, lovit de sloiuri, ros permanent de curgerea Dunării către eliberatoarea imensitate a mării — s-a refăcut aproape în întregime. Lucrările falezei au început în 1960 și cheiul are azi numeroase estacade, pentru acostarea caselor mari. Piloni uriași, cîntărind între 8 și 10 metri, au fost înfipți adînc în apele neîncetat curgătoare ale portului.

Trei blocuri moderne cu cîte cinci etaje au luat locul vechilor dărăpănături, în care erau cafenelele ce făceau faima orientală a Sulinei, cu jocuri de noroc, cu somnolență și lenevealǎ caracteristică. ...Pe faleză, seara, strălucesc luminile unui restaurant tip-litoral.

Pe malul stîng al Sulinei au răsărit o mulțime de ateliere, remize, magazii, hangare, toate aparținînd Întreprinderii de exploatare a stufului — această imensă bogăție a Deltei, ignorată cu desăvîrșire în trecut.

PEȘTELE

Directorul Întreprinderii piscicole Tulcea este inginerul Antrop Maximov. *Inutil a spune că a fost pescar, copilărind în Deltă. Pescari din tată în fiu, generații și generații.*

Inginerul șef este tînărul Pavel Ștefan. *Pare un adolescent slab, cu ochi mari, tuns scurt și n-ai zice nici că ar fi student. În realitate,* Pavel Ștefan *este de o nebănuită energie la cei 31 de ani ai săi. Din 1959 a lucrat la Tulcea, unde a absolvit școala medie piscicolă, devenind dispecer. Apoi după cîțiva ani inginerul piscicol s-a înapoiat la ai săi, și sutele de pescari din Deltă salută cu drag pe băiețașul de ieri, azi conducătorul unei mari întreprinderi cu brigăzi multe, cu case, cu răspunderi industriale, tehnice, etice...*

Pînă în 1963 a fost utecist și secretar al U.T.C. Inginerul șef, Pavel Ștefan *vorbește despre sturioni și despre vînatul lor cu o familiaritate de lipovean bătrîn. „Sturionii — morun, nisetru, păstrugă — au început să iasă în larg, în zona moreană (zona sudică), ieșind din jolob-ii (gropile de pe fund, unde se trag la iernat) din clipa în care apare hrana: scrumbiile albastre..."*

De la 15 februarie—1 martie, am început introducerea carmacelor în mare... Carmacele sînt cabluri de cîte 7—8 metri lungime pe care se atîrnă din 30 în 30 cm vreo 25 de cîrlige, fără nici o nadă dar care devin niște capcane deosebit de eficace, iar sturionii „navigînd" pe acolo prin pînza deasă a cîrligelor ascuțite ca acele, sînt agățați fără nici o șansă de scăpare...".

Morunii se vînează de la o greutate de 20 kg și pînă la impresionanta greutate de 300 kg. Inginerul șef relatează cazuri în care s-au tras, din mare, exemplare de morun de... 500 kg greutate, niște uriași ai apelor. Povestește apoi despre o furtună dezlănțuită „din senin" (în ciuda „meteorului") în luna mai, cînd uraganul de gradul 10 intensitate i-a surprins pe pescari cu toate vasele în mare, și cînd în lupta cu valurile și vîntul de o putere rar întîlnită, bărcile au trebuit să facă uz de pistoale-rachetă pentru a putea fi culese și regrupate...

Vorbește apoi, competent, despre superioritatea plaselor de pescuit — taliene, năvoade din fibră de la Săvinești, față de firul de bumbac, care este mult mai greu, avînd o rezistență mai mică și este atacat și de microorganisme... Fabrica de plase din Galați este furnizoarea nr. 1. a întregii Delte.

PESCARII

„Morunașul" este o „tacă"! O șalupă cu pescaj adîncit, cu motoare puternice, cu prova mult ridicată, aptă să înfrunte valurile mării. Aceste vase ies în mare, trăgînd lungi șiruri de bărci pescărești, apoi tot ele „culeg" bărcile încărcate cu pește și le readuc la cherhana...

„Morunașul" această „tacă" rapidă străbate cu noi, împotriva vîntului, canalul Sulina, care pătrunde, pe lîngă far, în mare. Sîntem luați în primire de valuri înalte, valuri de mare montată, decît că apele au aici salinitatea foarte scăzută și o culoare gălbuie și tulbure, de proveniență dunăreană. În larg, unde sînt instalate talianele pe pari înalți, înfipți în fundul de nisip — marea-și reia coloritul verde și albastru, iar la orizont, la multe mile de noi, se văd siluetele incerte a două mari cargouri...

Căpitanul „Morunașului" un om voinic, ca toți oamenii mării, Ștefan Mocenco, *are o grea cicatrice la buza superioară. Destui povestesc că, în mare, un teribil cîrlig de sturioni l-a „agățat" pe căpitan gata să-l prindă pentru totdeauna pe fundul apelor...*

Navele „Cirus", „Somonul", „Păstrăvul", „Talianul", „Ciulnița" *sînt cele ce duc și aduc, din larg, pescarii.*

La cherhanaua Sulina pe o mare pancartă, în grădina umbroasă, plină de pomi, citim următoarele:

„Secția Sulina se angajează să dea în 1967 peste plan 20 000 kg pește proaspăt, 500 kg broaște vii, 141 000 lei economii la materii și materiale..."

Aici cele 5 brigăzi numără cîte 12 pescari. Celebră este brigada a VI-a cu Ditco Ivan, Vlas Andrei, Frangheti Spiru, *care sînt de mult fruntașii secției, la vînătoarea de scrumbii albastre... Șeful secției,* Nichita Constantin, *ne spune că pînă la 1 aprilie planul a fost realizat la scrumbii, recoltîndu-se 162 de tone. La taliene, (peștele marin) pînă la aceeași dată s-au scos 250 tone...*

★

Cu regret constatăm că poveștile mării și ale pămîntului dunărean, poveștile cu furtuni cumplite, cu oameni curajoși și harnici, cu victorii și cîteodată cu înfrîngeri — depășesc posibilitățile unor spații de reportaj și trebuie altundeva reluate pe îndelete.

SOLUȚII RAȚIONALE PENTRU DIFUZAREA FILMULUI CLASIC

O decepție a constituit și anul acesta lipsa filmelor de calitate pe ecranele noastre. Dacă cu ani în urmă puteam număra mai des filme de prestigiu ale cinematografiei mondiale, chiar dacă unilateral, anul acesta ecranele au fost invadate de producțiile comerciale care au alungat capodoperele filmului mondial. Dacă consumatorul de film poate trata filmul ca un deconectant, ca un divertisment, conducătorii rețelei cinematografelor nu trebuie să uite că repertoriul acestora este și un instrument de educație cu influența considerabilă și că lipsa de control a unui factor ce influențează puternic publicul și mai ales tineretul lasă educația acestora la discreția balanțelor financiare. Nu putem refuza nici unui gen de film dreptul la existență, după cum nu putem reproșa nici unui pasionat de film preferințe pentru un anume gen de filme. Dar programarea rațională a celor mai bune pelicule se poate face prin competența celor ce achiziționează și difuzează filmul românesc și străin.

Cultivarea cinematografică a publicului se poate face mai ales prin marile reușite ale cinematografiei și către acestea trebuie canalizată atenția publicului și a tineretului în special. Nu există genuri reprobabile, ci produse bune și proaste în cadrul aceluiași gen. E deci cazul să se mediteze la o selecție mai atentă și mai eficace pentru educația spectatorului. În acest sens redactorul nostru Tudor Stănescu a adresat cîteva întrebări în legătură cu calitatea repertoriului curent al cinematografelor și al absenței producțiilor de seamă, criticilor de artă Valentin Silvestru și D. I. Suchianu.

Director de cinematograf și nu responsabil

Valentin Silvestru

Termenul „repertoriu cinematografic" mi se pare impropriu. E adaptarea forțuită a unei noțiuni care se referă la alte instituții de artă interpretativă. Repertoriul teatral, de exemplu, se poate alcătui dintr-un fond imens de piese existente și în raport cu forțele artistice ale unui colectiv, cu interesele vii ale unei mișcări teatrale și, mai ales, cu profilul particular al unei scene. Structura actuală a rețelei cinematografice nu poate genera o suprastructură repertorială. Și apoi cine ar putea să conceapă și să urmărească un repertoriu viitor și în cadrul a peste 6 000 de cinematografe, cu aproximativ 1 800 000 spectacole anual, și cam cu două sute de milioane de spectatori? Colectivul D.R.C.D.F.-ului? Criticii de film? Responsabilii sălilor — care nu au decît sarcini strict administrative și primesc filmele de la centru? Pentru oricine — în condițiile marei necunoscute care înseamnă producția mondială curentă (furnizînd covîrșitoarea majoritate a peliculelor de pe ecranele noastre) — ar fi o muncă inutilă, rodind o floare stearpă de hîrtie cu note de petale oblite. Poate că în viitor, se va renunța, măcar pentru o sală din centrul fiecărei regiuni la formula „responsabilului" de cinematograf — funcționar cu atribuții acum insignifiante față de colegii săi cu acelaș titlu din restaurante, hoteluri, colectări etc. — optîndu-se pentru un „director" de cinematograf, om de cultură investit cu posibilitatea opțiunii și apt s-o întreprindă. Un cinematograf de repertoriu n-ar fi mult pentru o regiune. Cinemateca e un prototip elocvent în acest sens. Astfel, firește, termenul ar dobîndi o anume proprietate. Dar chiar și așa titlurile filmelor s-ar cere alese — oricîte criterii și-ar propune cei în cauză — printr-o atenție reală acordată tuturor gusturilor. În general însă cînd se vorbește despre repertoriul cinematografic (trecînd peste inadecvarea termenului) se vizează de fapt o chestiune spinoasă și de maximă însemnătate cum este politica de achiziții a filmelor străine. Aici, într-adevăr, discuția are deplină îndreptățire. Cei ce hotărăsc cumpărarea producțiilor din alte țări, au acum o inițiativă redusă — mai mult răspund solicitărilor — sesizează anevoie ceea ce e de maxim interes. Volumul de cultură cinematografică din țara noastră presupune într-adevăr necesitatea de a se ține seama de toate gusturile. Și, de altfel, nicăieri nu-și îngăduie nimeni, particular sau instituție de stat, luxul nădarnic de a ignora anumite categorii de public. Nu există însă temei pentru preluarea unor filme care nu răspund nicicunui gust. Cotare bandă ucidătoare (Nu sînt demn de tine), fineturi cinemas de tipul Printre culturi, maculatură ininteligibilă la nivelul istorisirii din Dragostea mea, paralizează efortul de cinefilie pe care îl întreprinde astăzi un număr important de persoane în cinecluburi, universități populare, casă de cultură.

Presupun că printre delegații noștri la festivalurile internaționale (din ce în ce mai numeroase — și delegațiile și festivalurile) se află membri ai comisiei care hotărăsc asupra importului de filme. În acest caz, normal ar fi ca ei să se refere (practic) în primul rînd asupra operelor premiate la aceste festivaluri. Poate că așa se și face. Dar ecranele noastre o probează rar.

„Numiți un singur film care n-ar trebui să lipsească de pe ecrane"?

Întrebarea își propune să determine, prin răspunsuri-exemple o extensie a listei de titluri spre zona albă, neexploatată. Intenția e pozitivă și dacă nu numesc „un singur film" e pentru că sînt mai multe pe care le-aș numi și pentru că sînt convins că le vom vedea pînă la urmă pe toate. Dificultatea provine din dorința ca acest „pînă la urmă" să fie încă în timpul vieții noastre.

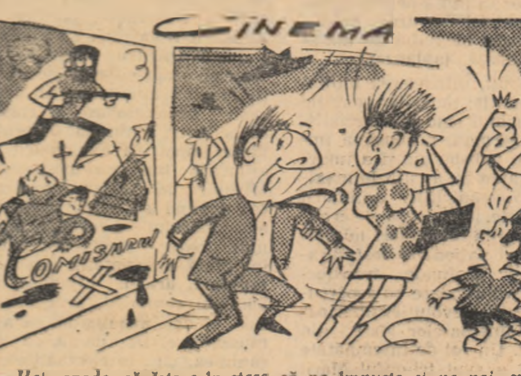

— Hai repede, că ăsta e în stare să ne împuște și pe noi, spectatorii...
(Caricatură de NEAGU RĂDULESCU)

Singurul criteriu — valoarea

D. I. Suchianu

Nu trebuie vorbă lungă pentru a dovedi că în ultimele luni filmele apărute în premieră au fost de o contestabilă calitate. Alegerea repertoriului se lovește desigur de două obstacole: scumpetea filmelor bune și calitatea relativ scăzută și de moment a filmului internațional. Oricum însă, este nefiresc ca în curs de cîteva luni, numai două filme să merite a fi serios lăudate. Și ce filme! Unul este dacă nu o supraproducție în tot cazul o lucrare unde grandoarea spectacolului constituie o importantă cauză de succes. Mă refer la *Spartacus*. Cu toate acestea, *Spartacus* e un mare spectacol și din fericire este și un film de mare finețe psihologică. Și știu că el a fost foarte scump. Asta dovedește că sîntem capabili cînd e vorba de datoria noastră de a face plăcere publicului. Celălalt film e producția sovietică *Bucătăreasa*. Film care a trecut complet nebăgat în seamă. Pentru că n-a fost zgomotos și imediat. În afara acestor două filme celelalte erau de o lamentabilă mediocritate. De abia două-trei suportabile: *Un pumn de dolari*, *Omul din Rio*, *Compartimentul ucigașilor*.

Spuneam mai sus că alt obstacol este pe cît se pare scăzuta calitate a producției mondiale. Rareori apare cîte o operă de valoare. Cred că singura lucrare meritoasă din ultimul timp este filmul *Un bărbat, o femeie* de Lelouch, pe care D.R.C.D.F.-ul l-a cumpărat. Vedeți dar că nu bunăvoința lipsește. Lipsește altceva. Achizitorii noștri de filme nu s-au pătruns încă de concluziile la care ajunseseră, acum vreun an și ceva — doi, cînd au găsit o soluție care să împace buna calitate cu prețul scăzut de cumpărare al filmelor, achiziționînd filme dintr-o epocă de aur: anii 1930—1945. Astfel, pe lîngă filme bune automat se servea culturii cinematografice a publicului nostru filme care să-i îndepărteze lacunele la care l-au obligat anii războiului. Astfel, cu un an în urmă, s-au dat, după acest criteriu, pe rețea, două filme vechi: *Diligența* și *Valsul nemuritor*. Au avut încasări record. Nu numai pentru că erau filme bine făcute, ci pentru că erau filme originale, serioase, de o mare finețe. *Există sute de asemenea filme pe care le putem cumpăra ieftin, mult mai ieftin decît pretențioasele improvizații de serie neagră sau de abțibildurile angelicoidale.* N-aș vrea să dau exemple. Vă dați seama ce listă mare ar rezulta. Să profităm de anii de glorie a artei filmului concomitent cu stadiul la care a ajuns filmul astăzi. Și într-un caz, și-n altul, e vorba bineînțeles de filme reprezentative. Indiferent de gen. *Singurul criteriu — valoarea.*

★

Cei doi critici au propuneri demne de toată atenția, propuneri care luate în considerație pot contribui la îmbunătățirea muncii în rețeaua cinematografelor noastre. Cerînd în loc de responsabil un *director*, Valentin Silvestru, nu face doar o substituție de termeni, ci și o substituire de concepție: un responsabil este un element administrativ, *un director este un om de atitudine, de concepție, care își poate permite să imprime cinematografului pe care-l conduce o direcție,* o linie consecventă în promovarea unor anumite valori cinematografice ca și atingerea unor țeluri educative prin judicioase programe. Desigur, trecerea de la responsabil la director e și trecerea de la o responsabilitate mărginită la competența conducătorului de sală. D. I. Suchianu are în vedere posibilități de a achiziționa mai ieftin capodopere ale filmului de pretutindeni care nemaifiind în vogă nu pun dificultăți insurmontabile de achiziționare. Evident și *mîna celui ce selectează trebuie condusă de competența unui cunoscător al istoriei filmului și a curentelor sale.* Ceea ce cer cei doi critici la unison e o *mai apăsată competență a D.R.C.D.F.-ului în materie de selecție a filmului contemporan sau clasic.*

Mișcarea în jurul cuvintelor

Zi de vară, de căldură și monotonie. La sediul Comitetului orășenesc Pitești al U.T.C., însă, mare animație. Plenara comitetului se anunță, de la început, interesantă. Pe ordinea de zi, un singur punct: *„Analiza stilului de muncă al comitetului orășenesc U.T.C."*. Tovarășul Gh. Savu, secretar al Comitetului orășenesc Pitești al U.T.C., termină de citit referatul. De la început, o nedumerire; referatul nu a vorbit aproape nimic despre stilul de muncă al comitetului orășenesc U.T.C. Să se fi schimbat între timp ordinea de zi? Nu. Atunci? Dar să vedem, mai întîi, despre ce s-a spus în referat. Despre *diversele probleme* ivite cu oarecare prilejuri în cadrul comitetului, despre *muncă, viață, activitate, mobilizare, antrenare, generalizare.* Despre tot, la un loc, într-un inedit și original amalgam. În absența unei linii directoare în referat — tovarășul *Popescu N.*, secretar al comitetului orășenesc U.T.C. invită membrii comitetului (pe cei prezenți, pentru că 20 absentează) la cuvînt. Aceștia, ca și referatul, pornesc cînd vîrtelios cînd pe note mai ..., într-o spectaculoasă mișcare în jurul cuvintelor. Se discută foarte multe probleme ale organizațiilor U.T.C. din întreprinderi și instituții, sub umbrela unui evident și flagrant empirism. Se vorbește despre *„timpul liber al tinerilor"*, despre *„participarea la producție"*, despre *„tematica adunărilor generale"*. Auzim că *„ar mai fi ingineri care ne fac multe greutăți"*, că *„sînt tineri care își bat joc de viața lor tînără"*, neprețuind *„morala socialistă și (!) organizarea științifică a producției"*. Atît. Mai departe, nimic. N-am auzit însă vibrînd nici o întrebare prin aer, n-am văzut, timp de două ore, nici o cauză ieșită din ascunzătoarea ei, n-am auzit nici o propunere. *„Sînt atîtea probleme, tovarăși, am avut atîtea lipsuri"* — iată leit-motivul revenit în discuțiile fiecărui participant la cuvînt. Nici unul însă nu și-a pus întrebarea: care este cauza lor, pe unde este ea ascunsă, ce verigi ale stilului de muncă dau semne de nevralgie, unde suferă el mai mult? Pentru că, undeva, există o „boală". Cu siguranță. Doar de asta se adunaseră membrii comitetului orășenesc U.T.C. în plenară. Asemeni unei vrăjitoare în jurul bolnavului, însă, vorbitorii nu reușeau să pună mîna pe locul dureros. Și, totuși, cineva concluziona la sfîrșitul plenarei, că discuțiile au „îmbogățit" referatul... Da. Dar cum? Referatul s-a plimbat în jurul unor cuvinte mari, grandilocvente despre tineret și rosturile sale, vorbitorii, încurajați, au prins aripi, plimbîndu-se și ei în jurul acelorași cuvinte ș.a.m.d. Sensul mișcării, în acest caz: *„du-te, vino"*. Dialectic, nu? Ca „perpetuum mobile"...

Mișcarea în jurul cuvintelor mari, atît a referatului, cît și a vorbitorilor, a lăsat deoparte însă problemele reale ale comitetului U.T.C., ale activității concrete pe care este chemat s-o desfășoare și s-o analizeze acum. Este adevărat că tovarășul Popescu N. atrăgea din cînd în cînd, la începutul discuțiilor, atenția asupra punctului înscris pe ordinea de zi: *„tovarăși, nu vă abateți de la subiect!"*.

Iată cuvinte care trebuie să aibă valoare maximă pentru activitatea Comitetului orășenesc Pitești al U.T.C.!

V. NICOLAE

Spații verzi între blocuri amenajate pentru copiii din Brașov

ACTUALITATEA

450 de ani de la zidirea Mînăstirii Curtea de Argeș

La 15 august, Mînăstirea Curtea de Argeș împlinește 450 de ani de la zidire.

Legendara operă a meșterilor lui Manole, a fost ridicată între anii 1512—1517, în timpul domniei lui Neagoe Basarab. Pictura bisericii s-a făcut cu nouă ani mai tîrziu, în 1526, în timpul domniei lui Radu de la Afumați, neînfricat luptător pentru libertatea țării. Prin arhitectură monumentul aparține genului bizantin, însă decorația asociază elemente din alte stiluri, armean, persan, arab ceea ce conferă o originalitate vădită monumentului.

Ca urmare a incendiilor și cutremurelor, biserica a fost de mai multe ori renovată. De eforturile pentru menținerea acestei strălucite opere de artă se leagă numele unor mari personalități ale culturii române. De ultima renovare (1875—1886) sînt legați Titu Maiorescu, în acel timp ministru al cultelor, Alexandru Odobescu, membru în comisia de reconstrucție a monumentelor istorice și Vasile Alecsandri. Cu această ocazie, poetul a scris oda „Sfințirea Curții de Argeș", din care cîteva versuri sînt înscrise chiar în incinta mînăstirii.

Comemorarea a fost pregătită de argeșeni cu pasiune. O expoziție privind istoria primei capitale a Țării Românești, o alta privind arta populară locală sînt prilejuri de a reafirma o tradiție istorică și culturală proprie, de prestigiu.

Festivitatea va consta și din manifestări artistice ale cunoscutelor ansambluri din regiune și din întreceri sportive în spiritul unor străvechi obiceiuri. Argeșenii — gazde primitoare — așteaptă nenumărați și distinși oaspeți.

C. SIMION

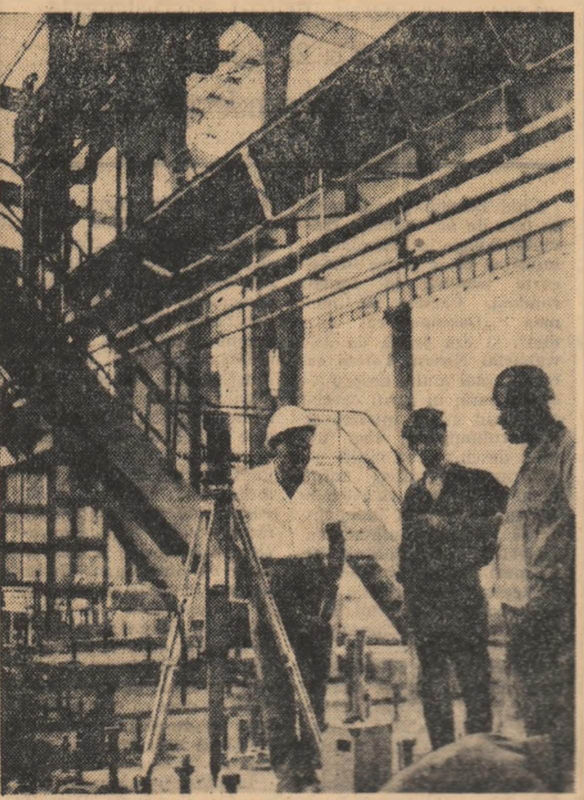

Se desfășoară în ritm intens lucrările de montaj a laminorului de 1 150 mm din cadrul Combinatului Siderurgic de la Galați

Ascultînd pulsul sondei

(Urmare din pag. I)

țim. La vreo 100 de metri, la o sondă cocoțată pe un deal, se „pușcă". Sondorul șef Vasile Dolea, Toma Baraghiu, Vasile Măgirescu armează pușca M-1. Primul, de la schela Moinești și ceilalți doi de la Întreprinderea de carotaj Ploiești — specializați în astfel de operații. Au fost trase deja 18 puști. Asistăm la armarea și montarea următoarei. Gata! De pe autogranic, șoferul operator Alexandru Soci execută introducerea puștii în puț. La 844 de metri Aurelian Pașcu (șeful echipei de carotaj la 25 de ani) trage maneta. Se declanșează explozia. La suprafață nu auzim nimic; totul se petrece acolo în adînc. Doar acele ampermetrului și voltmetrului indică că totul s-a petrecut normal. Vor urma alte 11 pușcături pînă la adîncimea de 1 030 metri. Prima etapă de transformare a sondei de injecție într-o sondă activă va fi terminată.

În aceeași zi, urmărim la lucru tinerii de la parcuri, de la secția compresoare și energetic. Peste tot munca se desfășoară cu intensitate fără o clipă de răgaz. Cei 213 tineri angrenați în întrecerea socialistă care se desfășoară își fac din plin simțită prezența. Munca comună a celor 1 408 oameni ai schelei capătă expresie în rezultatele pe care avem posibilitatea să le urmărim. Pe primul semestru planul producției cindute și încasate a fost depășit cu 262 000 lei iar productivitatea muncii cu 0,3 la sută.

ANUNȚ

MINISTERUL INDUSTRIEI UȘOARE

GRUPUL ȘCOLAR AL ÎNTREPRINDERII FILATURA ROMÂNEASCĂ DE BUMBAC

Str. Bîrsei nr. 3, raion 23 August, București
cartier Titan Balta Albă
tramvai 23, 24, stația Morarilor, troleibuz 84

Primește înscrieri la concursul de admitere pentru școala profesională învățămînt de zi anul școlar 1967/1968, absolvenți ai școlii generale în vîrstă pînă la 18 ani împliniți în cursul anului (1 ianuarie—31 decembrie) 1967 cu domiciliul în București și comunele subordonate, cu durata de școlarizare de 2 ani pentru meseriile:

- filatori de bumbac
- filatori de in și cînepă
- filatori de lînă
- țesători
- finisori produse textile (bumbac, mătase)
- tricotori mașini circulare
- tricotori mașini rectilinii
- confecții tricotaje

cu durata de școlarizare de 3 ani:

- electricieni
- strungari
- sculeri matrițeri

Înscrierile se fac între 15 și 31 august a.c. pe baza următoarelor acte:

- certificat de absolvire a 8 clase în original
- certificat de naștere copie legalizată de școală
- certificat medical cu analiza sîngelui și radioscopia pulmonară sau fișa copilului 0—15 ani completată la zi.

Se asigură pe timpul școlarizării hrană, îmbrăcăminte, cărți, caiete, masă gratuit conform legilor în vigoare.

Concursul va avea loc între 1—10 septembrie 1967 și va consta din probe scrise și orale la limba română și matematică din materia claselor V—VII ale școlii generale.

Informații suplimentare se pot lua zilnic de la Secretariatul școlii între orele 8—20, telefon 22.32.20 sau 22.32.29, interior 2.

Marș în cinstea eroilor

„În memoria celor căzuți pentru eliberarea patriei" și-au intitulat simbolic tinerii orădeni marșul și manifestările ce au avut loc duminică în împrejurimile băilor Felix de lîngă Oradea. Pe aceste locuri, pe dealurile Befiei, Cordăului, Haieului și Rontăului, pe șesul ce se întinde de la poalele lor spre Oradea, în urmă cu 23 de ani, ostașii români, luptînd eroic pentru eliberarea României de sub jugul fascist, au înscris strălucite fapte de vitejie, pilde de neuitat pentru actuala generație.

La ora 9 dimineața, aproape 3 000 de tineri, îmbrăcați în haine de sărbătoare, fete și băieți din întreprinderile și instituțiile Oradiei s-au îndreptat în sunetul fanfarei ceferiștilor orădeni spre monumentul de lîngă băile Felix ridicat în memoria celor ce și-au jertfit viața în luptele pentru libertatea și fericirea poporului nostru. Colonelul Ionel Popa din garnizoana Oradea, participant la războiul antifascist, a vorbit despre mărețele fapte de vitejie săvîrșite de ostașii români pe aceste meleaguri.

În acordurile Imnului Eroilor au fost depuse apoi pe monumentul și postamentul ce-l înconjoară numeroase jerbe de flori.

Lucrări muzicale în cinstea marii epopei naționale a Mărășeștilor

La împlinirea a jumătate de veac de la eroicele lupte de la Mărășești, compozitori români au înscris pe pastelul lor o serie de lucrări vocal-simfonice sau corale printre care amintim Suita vocală „Pe cîmpul Mărășești" de Teodor Bratu (alcătuită din patru episoade: „Griul și struguri", „Ecou din vechile tranșee", „Flori pe morminte" și „Griul și struguri"), poemul simfonic „Recunoștință eroului de la Mărășești" a lui Diamandi Checiu și trei coruri a cappella „În amintirea luptelor de la Mărășești" pe versuri de Octavian Goga, de Carmen Petra-Basacopol.

I. S.

O nouă unitate industrială

La Combinatul petrochimic Ploiești, au început lucrările de construcție la instalația de clorură de colină. Proiectată de specialiști români, noua unitate va produce anual 1 200 tone clorură de colină (biostimulator), substanță activă care, în concentrație cu furajele, ajută la îngrășarea animalelor.

Materia primă — oxidul de etilenă — este asigurată prin conducte de la o altă fabrică a combinatului.

(Agerpres)

SPORT

Boxerii „Farului" au remizat la Berlin

● La „Seelerbinder" din Berlin s-a disputat întîlnirea amicală de box dintre echipele T.S.K. Berlin și Farul Constanța. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 10—10. Iată rezultatele tehnice ale acestei întîlniri: Postwa b. p. Stanciu; John b. ab. Răgălie; Iliescu b. p. Hahn; Anton b.ab. Krebs; Rieger b. p. Dinu; Baciu b p. Bandtke; Wenzel b. p. Pițu; Trodler b. ab. Olteanu; Preda b. ab. Grawe; Motoc b. p. Schwarloce.

„Clubul celor 10 secunde"

Cînd în 1936 negrul american Jesse Owens stabilea cu 10,2 secunde fantasticul record mondial al sutei de metri plat, și mai ales după aceea — timp de 20 de ani, cît recordul s-a dovedit imbatabil — mulți, foarte mulți specialiști au apelat la teoria „limitelor posibilităților organismului omenesc" în această probă atletică. Aceasta fiindcă ani în șir generații de sprinteri de cea mai bună reputație au încercat, fără succes, să-l doboare.

Willie Williams, în 1956, a înfrînt în sfîrșit mitul, cu 10,1 sec., pentru ca patru ani mai tîrziu vest-germanul Armin Harry să împingă la limite incredibile recordul vitezei: 10,0! devenind astfel fondatorul unui „Club al celor 10 secunde". Astăzi se vorbește tot mai intens despre posibilul 9,9 sec. pe sută, mai ales că numărul celor care au egalat performanța lui Harry a crescut la nouă. Alături de recordman, „clubul" cuprinde, în ordine, pe canadianul Jerome, venezueleanul Esteves, americanul Bob Hayes, Cen Cia-Ciuan (R. P. Chineză) americanii Hines și Turner, cubanezul Figuerola și polonezul Maniak. Că trebuie să ne așteptăm la „noutăți" este o certitudine, mai ales dacă avem în vedere faptul că din luna mai a acestui an, clubul elitei sprintului mondial s-a îmbogățit cu ultimele patru nume.

Ceea ce odinioară părea de domeniul fanteziei astăzi devine realitate. În locul teoriei „limitelor" trebuie să vorbim mai bine, de extraordinara muncă de pregătire a unor astfel de recorduri, de cuceririle metodicii antrenamentului sportiv, de talentul și calitățile psihologice ale sportivului cultivate și conduse spre perfecțiune!

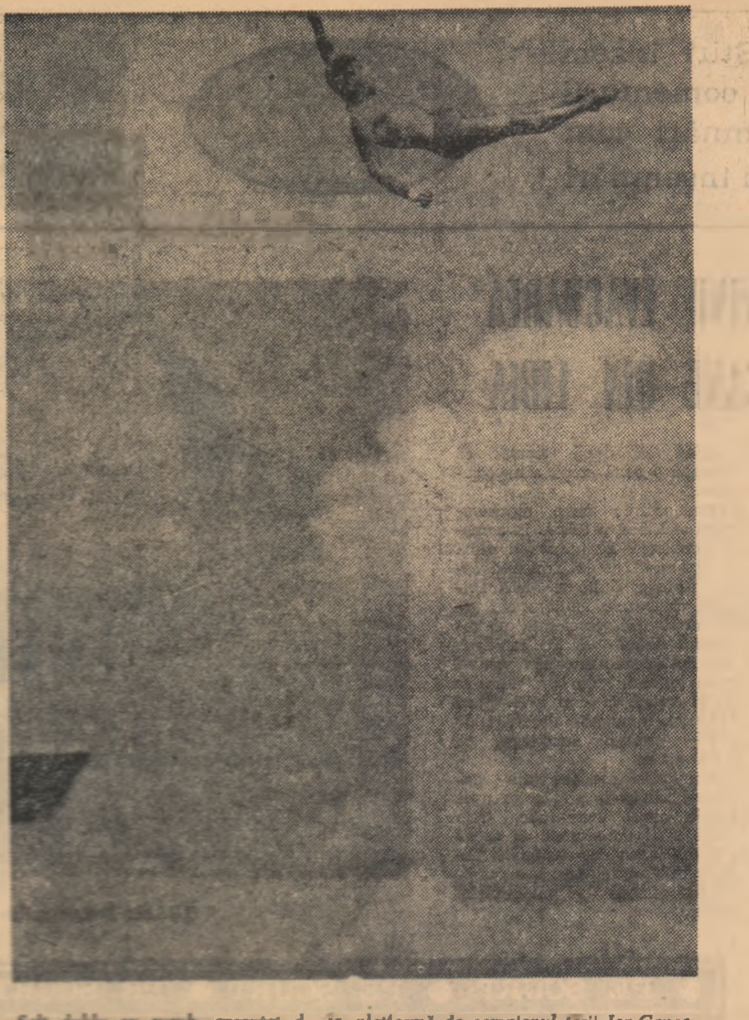

Salt dublu cu șurub, executat de la platformă de campionul țării Ion Ganea
Foto: VIOREL RABA

Campionatul internațional de talere și skeet

În splendidul decor al poligonului Tunari s-a desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute campionatul internațional al României la talere și skeet, competiție care a reunit la start trăgători cu arma de vînătoare din șapte țări. Concursul, deosebit de atractiv, ne-a adus satisfacția unei victorii românești, la talere, realizată de Gheorghe Enache. *El și-a dublat succesul și cu un rezultat meritoriu însumînd în cele două manșe 193 t. Un alt concurent român, Gheorghe Florescu a reușit să se claseze al doilea, după baraj, cu francezul Robrolle. La skeet însă, vest-germanul V. Hohenthal a cîștigat titlul cu 196 t. iar primul român, Albescu s-a văzut abia pe locul 10...*

Evoluția sub posibilități a trăgătorilor Sencovici, Danciu și ceilalți care au realizat punctaje inferioare chiar cifrelor obișnuite la antrenamente, trebuie să fie un indiciu pentru antrenorii lotului că mai sînt multe de făcut în domeniul pregătirii psihologice de concurs. Chiar nici un loc în primii nouă, la noi „acasă", la o probă în care nu odată aceiași sportivi au obținut rezultate de prestigiu este, oricum, mai mult decît ceva accidental. Este poate unul din semnele care ne vor face să promovăm cu mai mult curaj tineri trăgători, dornici de afirmare.

ȘERBAN POPESCU

UN CONCURS – DOUĂ CONCURSURI...

Campionatele republicane de sărituri pentru seniori s-au încheiat duminică la bazinul Tineretului din Capitală cu victoria, scontată, a reprezentanților clubului Progresul, Melania Treistaru la fete și a stelistului Ion Ganea la băieți. Cei doi sportivi au realizat duble victorii, la trambulină și platformă, învingînd detașat pe cei cîțiva pretendenți la titlu.

Faptul că la trambulină au participat șase băieți și cinci fete, iar la platformă, aproape aceleași nume, ilustrează anonimatul în care s-au desfășurat întrecerile celor mai buni săritori din țară. Cu alte cuvinte, campionatul a avut loc fiindcă era prevăzut în calendarul competițiilor sportive republicane pe 1967 și, pasămi-te, cineva trebuia să îmbrace tricourile de campion. În aceste condiții sigur că am asistat la execuții tehnice mediocre ale unor concurenți care își aveau parcă, repartizate anticipat locurile clasamentului final. Situația nu trebuie să mire, atîta timp cît la cluburile cu secții de profil nu există elemente de certă perspectivă, atîta timp cît încă va dăinui ideea că în cadrul natației, săriturile constituie o ramură minoră. De altfel acest aspect devine evident prin faptul că antrenorii nu selecționează pentru sărituri copii de la centrele de învățarea înotului. Explicația este deci simplă: baza de masă ca și inexistență, secții slabe la cluburi, campionat republican — o formalitate, valoare pe plan internațional — submediocră.

Sibiul, care a dat în anii trecuți valori incontestabile la sărituri, a fost prezent printr-o singură concurentă (Nora Miess), este doar un exemplu...

Evident succesul campionilor nu poate fi diminuat dar trebuie să o spunem deschis că îi lipsește aureola titlului cîștigat după o luptă strînsă, echilibrată, decisă pe... firul de sosire. Singura dispută așteptată cu interes, a fost aceea de la bărbați. Ganea sau Decuseară? Primul a tranșat însă în favoarea sa rivalitatea, realizînd diferențe apreciabile în special la trambulină.

La fete, niciuna dintre „urmăritoare" n-a pus probleme deosebite campioanei.

Campionii noștri vor evolua la sfîrșitul acestei săptămîni în „Cupa Europei" la Helsinki. Poate că aceste confruntări și mai ales, necesitatea de a ne prezenta nu oricum la marile competiții internaționale, vor determina măsuri energice de redresare a acestei ramuri sportive. Ce ar fi de făcut? La această întrebare, pe care credem, și-a pus-o federația de specialitate există un singur răspuns: secții puternice la cluburi cu copii, mulți copii talentați!

VIOREL RABA

Peisaj turistic la „Babele"

Dublul — Țiriac - Năstase finalist la Viareggio

VIAREGGIO 14 (Agerpres). — prin telefon — Tenismanii români Ion Țiriac și Ilie Năstase, jucînd foarte bine, s-au calificat în finala probei de dublu din cadrul turneului internațional de la Viareggio. În semifinale, Țiriac și Năstase au învins cu 8—6, 6—3 pe Cornejo, Bravo (Chile). În finală, jucătorii români urmează să întîlnească pe Maioli (Italia) și Jovanovici (Iugoslavia), care au eliminat cu 6—1, 6—3 pe Bartoni, di Maso (Italia).

În semifinalele probei de simplu masculin, iugoslavul Jovanovici a dispus cu 4—6, 7—5, 8—6 de Ion Țiriac. Meciul a fost deosebit de interesant și Țiriac putea să cîștige, însă a ratat foarte multe lovituri. De remarcat că în setul doi, Țiriac a condus cu 5—2 și a avut chiar dou meci-boluri. De asemenea, în setul trei, Țiriac a condus cu 4—0 ca pînă la urmă să piardă cu 6—8. Ilie Năstase n-a mai putut reedita victoria în fața lui Pietrangeli. De data aceasta, italianul a jucat remarcabil, învingîndu-l pe Năstase cu 6—1, 6—4. Deci, în finala probei de simplu masculin se vor întîlni Jovanovici și Pietrangeli (și nu Țiriac — Năstase, cum dintr-o comunicare eronată a agențiilor de presă s-a transmis prima oară). În sferturile de finală ale probei de dublu mixt Beltrame (Italia) și Năstase (România) au învins cu 6—3, 6—1 pe Alexander (Austria) — Demenico (Italia).

România — R. D. G. în nocturnă la baschet

Astăzi, pe terenul amenajat lîngă sala Floreasca din Capitală, se va disputa meciul internațional amical de baschet dintre reprezentativele masculine ale României și R. D. Germane. Întîlnirea se va desfășura în nocturnă cu începere de la orele 20.

Lotul țării noastre pentru acest joc este următorul: Dragoș Nosievici, Gheorghe Barău, Alin Savu, Mihai Dimancea, Mihai Albu, Gheorghe Novac, Adolf Cernea, Eckehard Iecheli, Radu Diaconescu, Niculaie Bîrsan, Francisc Dikai, Titus Tarău, Cristian Popescu, Horia Demian.

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic — rulează la Patria (orele 13; 15; 18; 21).

CĂLĂTORIE FANTASTICĂ — cinemascop — rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,45; 19,15; 21,30), Festival (orele 8,30; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

SĂ-MI FACEȚI MIE UNA CA ASTA! rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21,15).

CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinemascop — rulează la București (orele 8; 11,15; 13,30; 16,30; 19; 21,15), Feroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 17,45; 21,15), Excelsior (orele 9,45; 12,15; 15; 17,45; 20,15), Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Melodia (orele 8,30; 11; 13,30; 16,15; 18,45; 21).

PANTERA NEAGRĂ — cinemascop — rulează la Capitol (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

CANALIILE rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,30; 21).

OMUL PE CARE-L IUBESC — cinemascop — rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45).

OMICRON rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30).

CHEMAȚI-L PE MARTIN rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21).

PROGRAM PENTRU COPII rulează la Doina (dimineața, orele 9—11).

VULCANUL INTERZIS; ORIZONT ȘTIINȚIFIC nr. 7/1967; MĂRĂȘEȘTI 1917—1967 rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ — cinemascop — rulează la Înfrățirea (orele 10; 16; 18,15; 20,30). Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

DOAMNA DE PE ȘINE — cinemascop — rulează la Dacia (orele 8,30; 20,30 în continuare).

PRINTRE VULTURI — cinemascop — rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30). Cringași (orele 15,30; 18; 20,30).

STRĂINA rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

COMISARUL X — cinemascop — rulează la Bucegi (orele 16; 18,15), Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30).

HIPERBOLOIDUL INGINERULUI GARIN — cinemascop — rulează la Unirea (orele 16; 18,15).

MARELE RESTAURANT — cinemascop — rulează la Tomis (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,45; 21), Flamura (orele 9; 12; 14,30; 17,30; 20,30).

VIAȚA LA CASTEL rulează la Flacăra (orele 15.15; 18,30; 20,45).

FRENCH CANCAN rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

DON GABRIEL — cinemascop — rulează la Miorița (orele 14,30).

DENUNȚĂTORUL rulează la orele (16,30; 18,45; 21).

DRAGOSTEA MEA rulează la Popular (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30), Volga (orele 15,30; 18; 20,30).

PESCARUL DIN LOUISIANA rulează la Arta (orele 15,30; 18; 20,30), Rahova (orele 15,30; 18).

NU SÎNT DEMN DE TINE rulează la Munca (orele 10; 16; 18; 20).

LUPOAICA — cinemascop — rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).

TIMIDUL rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

MAIORUL ȘI MOARTEA — cinemascop — rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).

PERETELE VRĂJITOARELOR rulează la Colentina (orele 15,45; 18,15).

ROBII rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

GRADINI

CĂLĂTORIE FANTASTICĂ — cinemascop, rulează la Stadionul Dinamo (orele 20,15). Festival (orele 19,45).

SĂ-MI FACI MIE UNA CA ASTA! rulează la Doina (orele 20).

PANTERA NEAGRĂ — cinemascop, rulează la Capitol (orele 20,15). Expoziția Piața Scînteii (orele 20).

COMISARUL X — cinemascop, rulează la Bucegi (orele 20,30). Aurora (orele 20).

ZODIA FECIOAREI — cinemascop, rulează la Unirea (orele 20). Moșilor (orele 20,15).

MARELE RESTAURANT — cinemascop, rulează la Tomis (orele 20).

PESCARUL DIN LOUISIANA rulează la Arta (orele 20). Rahova (orele 20,15).

UNORA LE PLACE JAZZUL rulează la Lira (orele 20).

DACII rulează la Vitan (orele 20).

MARȚI 15 AUGUST

Programul I

10,30 Imagini ale patriei în muzica simfonică: suita „Munții Apuseni" de Marțian Negrea; 11,15 Parada soliștilor și a orchestrelor de muzică ușoară; 12,15 Pe scenele cluburilor — După ce criterii sînt selecționate cadrele de viitori instructori artistici; 14,15 Tot înainte (ediție pentru pionierii din clasele a III-a și a IV-a); 14,35 „Prieten drag" — muzică ușoară; 15,05 Meridiane; 15,20 Recital de operă Cornelia Gavrilescu; 15,50 Cîntecul săptămînii: „Pămînt al patriei străbune"; 16,30 Cîntece pentru toate vîrstele; 17,10 Înșir-te mărgărite (emisiune pentru copii); 17,40 Compozitorii, interpreți ai propriilor lucrări: Dan Constantinescu (Sonata pentru pian); 18,30 Odă limbii române; 21,25 Melodii-magazin; 22,45 Moment poetic. „Cîntare României Socialiste"; 22,50 Serenada de Gounod și „Seri la Viena" de Schubert; 23,00 Refrene cunoscute și mai puțin cunoscute.

Programul II

10,03 Suita „Păsările" de Respighi. Interpretează orchestra simfonică din Londra; 10,30 Antologie de literatură universală. Ana Maria Matute: „Primele amintiri". Prezentare și traducere de Elena Osiac Bălan; 12,06 Soliști și formații artistice de amatori; 12,30 Ansamblul Teatrului Muzical din Galați prezintă muzică din operete; 15,00 Selecțiuni din opereta „Neapole sub sărutul focului" de Rascel; 15,20 Tineri interpreți de muzică ușoară; 15,30 Teatru serial. „Aurul negru" de Cezar Petrescu; 15,50 Balada pentru violoncel și pian de Wilhelm Berger; 16,15 Sfatul medicului: Mijloace naturale de îngrijire a tenului; 16,30 Întîlnire cu tineri muzicieni din Iași; 17,10 Concertul în Do major de Antonio Salieri (orchestra simfonică din Bamberg); 19,45 Orizont științific; 20,00 Concertul pentru flaut și orchestră de Tudor Jarda (solist Dumitru Pop); 20,40 Caleidoscop muzical; 21,30 Antena tineretului (reluarea emisiunii din 14 august); 22,15 Concert din opere; 22,45 Formația „Sincron".

18,00 În direct... „Unde facem întreținerea tehnică a automobilului?" — Transmisie de la stația de întreținere auto-Băneasa; 18,30 Pentru copii „Un joc neobișnuit"; 18,45 Filmul: „Poveste despre spiritele vîntului"; 19,00 Pentru tineretul școlar: „1 001 de întrebări"; 19,15 Telejurnalul de seară; 19,30 Teatru filmat: „Mizantropul" de Molière; 21,20 Concertul artiștilor Teatrului muzical „Stanislavski și Nemirovici Dancenco". Transmisie în direct de la Moscova; 22,10 Divertisment muzical; 22,40 Telejurnalul de noapte;

ZILNIC ● Știri însem nări comentarii ● Știri însemnări com entarii ● Știri însemnări

DE PESTE HOTARE

CONVORBIRI PRIVIND EVACUAREA BAZELOR AMERICANE DIN LIBIA

La Tripoli continuă convorbirile între reprezentanți ai guvernului libian și ai S.U.A. privind lichidarea și evacuarea bazei militare americane „Wheelus Field", amplasată pe teritoriul libian. Într-un comunicat comun dat publicității, informează agenția Reuter, reprezentanții celor două țări au căzut de acord să consulte guvernele lor în legătură cu stadiul convorbirilor, urmînd ca după aceasta să înceapă o nouă etapă a negocierilor.

Convorbirile între reprezentanți ai Libiei și S.U.A. în această problemă au intervenit după ce guvernul de la Tripoli a cerut Statelor Unite și Marii Britanii ca bazele militare ale celor două țări, amplasate pe teritoriul libian, să fie lichidate. Acordul libiano-american privind baza militară de la Wheelus Field expiră, în anul 1971. Baza Wheelus Field este deservită de 3 000 militari americani și 3 000 civili.

Convorbiri similare între guvernul Libiei și Anglia au avut loc în cursul lunii iulie. Cele două părți au semnat un acord privind evacuarea parțială a bazelor militare engleze și a personalului militar de pe teritoriul libian.

Disputa redevențelor

În capitala Libiei încep convorbirile între reprezentanți ai guvernului libian și companiilor străine petroliere privind majorarea redevențelor petroliere pe care Libia le primește de la acestea. Guvernul Libiei a prezentat, în mod oficial, cererea privind sporirea redevențelor petroliere într-o scrisoare adresată conducerilor companiilor care acționează în această țară. Guvernul de la Tripoli solicită majorarea cu 36 la suta începînd de la 1 iulie a redevențelor obținute de la companiile străine concesionare.

Cererea Libiei de sporire a redevențelor petroliere — menționează agenția REUTER — a fost motivată prin faptul că, datorită închiderii Canalului de Suez, companiile care acționează în Libia obțin beneficii sporite. Observatorii din Tripoli apreciază că aprobarea cererii guvernului privind majorarea cu 36 la sută a redevențelor ar aduce statului libian venituri suplimentare anuale în valoare de 85 milioane lire sterline. Conducerile companiilor petroliere din Libia își exprimă îngrijorarea în legătură cu cererea Libiei, întrucît ea ar putea constitui un stimulent pentru celelalte țări producătoare de petrol din lumea arabă de a cere o sporire a redevențelor petroliere pe care companiile le plătesc guvernelor țărilor respective pentru exploatarea zăcămintelor de petrol.

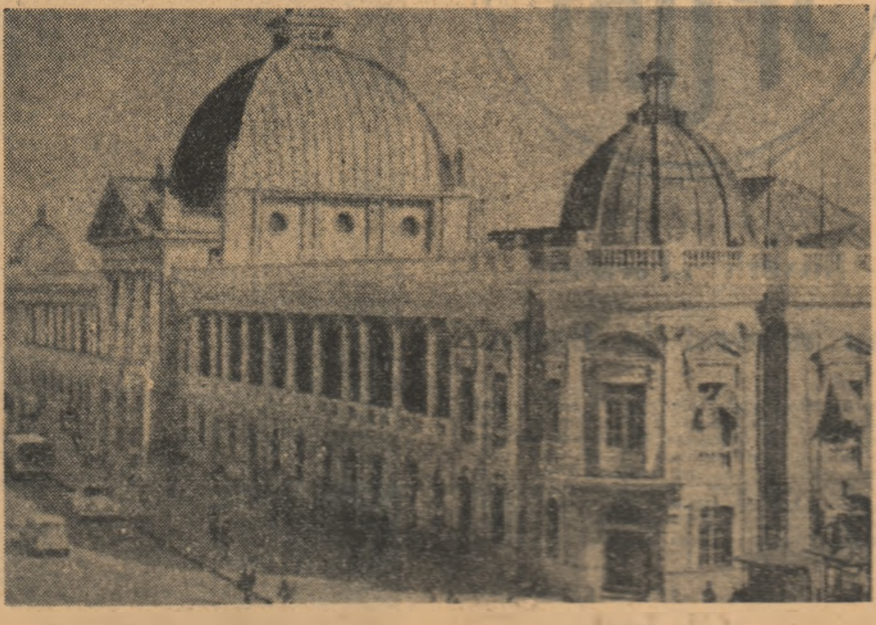

IRAN: Imagine din Teheran. Palatul Poștelor

Seară culturală românească la Velingrad

SOFIA 14 — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Cu prilejul apropierii zilei de 23 august, sărbătoare națională a Republicii Socialiste România la Velingrad a avut loc duminică o seară culturală. Cu acest prilej a fost prezentat filmul românesc „Dacii". Arhitect Nikola Boiadjiev, vicepreședinte al Sfatului Popular al orașului Velingrad a vorbit despre semnificația pentru poporul român a zilei de 23 August.

Din partea ambasadei Republicii Socialiste România la Sofia, Grigore Crăiniceanu, secretar al ambasadei, a rostit un cuvînt de salut.

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

Festival de folclor la Burgas

Duminică, în orașul Burgas de pe litoralul Mării Negre a început cel de-al treilea festival de folclor, la care participă ansambluri din R. P. Bulgaria, R.S.F. Iugoslavia, Italia, Republica Socialistă România și U.R.S.S. Din țara noastră la festival își va da concursul grupa de folclor a Ansamblului de cîntece și dansuri al U.T.C., sub conducerea dirijorului Florian Economu și a maestrului coregraf Teodor Vasilescu.

● LA NOUL MUZEU de artă din Le Havre a avut loc vernisajul expoziției Ion Țuculescu, organizată sub auspiciile Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Afacerilor Culturale al Franței, în cadrul programului acordurilor culturale franco-române. Expoziția a fost prezentată și la Paris, în cursul lunii iulie, la Muzeul de Artă Modernă. La vernisaj au participat autorități locale, personalități din lumea artelor și culturii.

● DUPĂ cum anunță agenția M.E.N., la Amman s-au încheiat convorbirile între regele Hussein al Iordaniei și președintele Irakului, Abdul Rahman Aref, care a făcut o vizită oficială în această țară. În timpul convorbirilor, au fost examinate probleme referitoare la situația din Orientul Apropiat și căile de înlăturare a urmărilor conflictului militar din această regiune, precum și relațiile dintre Iordania și Irak.

● KURT KIESINGER, cancelarul Republicii Federale a Germaniei, a sosit duminică seara la Washington după o scurtă escală la New York. Marți și miercuri el urmează să aibă întrevederi cu președintele S.U.A., Lyndon Johnson.

● ÎN CADRUL unei conferințe de presă ținută la Atena, ministrul de interne al Greciei, Stilyanos Patakos, a anunțat că proiectul noii constituții revizuite a Greciei va fi supus spre aprobare actualului guvern înainte de 1 decembrie a.c., urmînd ca apoi, la o dată care va fi hotărîtă de guvern, populația să fie chemată să se pronunțe asupra sa în cadrul unui referendum.

● ULTIMELE ȘTIRI transmise din Congo (Kinshasa) informează că în țară situația continuă să rămînă încordată. Mercenarii rebeli, conduși de colonelul Jean Schramme, au reușit să pătrundă în Bukavu, situat la extremitatea sudică a lacului Kivu, în apropierea frontierei congo-ruandeze, instituindu-și controlul în oraș. Se pare însă, apreciază surse oficiale de la Kinshasa, că Schramme ar fi renunțat la planul său de a fugi în Ruanda, întrucît guvernul ruandez a afirmat că nu va tolera nici un mercenar pe teritoriul său. Pentru mercenari, precizează aceleași surse, n-ar rămîne astfel decît două posibilități: să fugă prin Bukavu înspre Angola și de aici în Rhodesia, sau să rămînă în oraș, unde să-și consolideze pozițiile.

● ÎN CAPITALA SIRIEI au început convorbirile dintre președintele Noureddin El Atassi și președintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, care a sosit duminică într-o vizită oficială la Damasc.

După două zile de grevă generală, însoțită de numeroase acțiuni antibritanice, viața la Aden este departe încă de a-și relua cursul normal. În aproximativ 200 de atacuri cu grenade și mortiere, organizate de elementele ale forțelor patriotice, bilanțul celor două zile de grevă este evaluat la mai mulți morți și răniți în rîndul trupelor britanice și poliției locale. Greva a provocat pierderi materiale importante, dat fiind faptul că ea a afectat stațiile de pompare a petrolului și a paralizat portul Aden. Duminică, transmite corespondentul agenției REUTER, a treia zi succesiv, au avut loc noi acțiuni antibritanice. Un soldat britanic a fost ucis iar cinci răniți.

Situație confuză în Nigeria

Părțile angajate în conflictul militar din Nigeria continuă să dea publicității comunicate prin care contestă reciproc succesele obținute pe fronturile unde au loc ostilități.

Într-un comunicat oficial dat publicității, guvernul de la Lagos a anunțat că aviația federală a bombardat capitala provinciei orientale și alte orașe, provocînd daune însemnate. Vaste operațiuni militare au fost inițiate împotriva orașului Onitsha, important centru comercial situat pe fluviul Niger. Potrivit comunicatului, trupe federale au fost dislocate în provincia de centru-vest. Totodată, se anunță încetarea operațiunilor militare în orașele Warri, Benin și Sapele din provincia de centru-vest, unde, la sfîrșitul săptămînii trecute, trupele federale s-au răsculat împotriva guvernului central, alăturîndu-se forțelor biafreze care au atacat regiunea respectivă.

În emisiunile sale, postul de radio Enugu pretinde că trupele biafreze se apropie de orașul Lokoja, bombardat de aviația provinciei orientale de cîteva ori în ultimele două zile. Acest punct avansat și principală bază militară aeriană a trupelor federale — arată postul de radio — a fost incendiat după două zile de continue atacuri aeriene. Instalațiile militare din Lokoja au fost distruse.

Pe de altă parte, informează agenția FRANCE PRESSE, postul de radio Enugu a anunțat că „Lagosul este astăzi o zonă de război", avertizind pe cetățenii străini asupra utilizării aeroportului din capitala Nigeriei, pe care-l consideră ca un obiectiv militar. S-a confirmat luni, la Enugu, că trei orașe din Nigeria de nord, Okene, Attami, și Iloshi au fost ocupate de trupele biafreze, în timp ce postul de radio Kaduna pretinde că unitățile militare biafreze care au intrat în orașul Okene au fost respinse de armata și poliția nigeriană.

În domeniul politic, informează agenția FRANCE PRESSE, evenimentul cel mai important îl constituie declarația lui Obafemi Owolowo, comisar federal pentru finanțe și vicepreședinte al Consiliului executiv federal, prin care acesta se angajează să sprijine guvernul federal și acțiunile acestuia în conflictul cu provincia orientală.

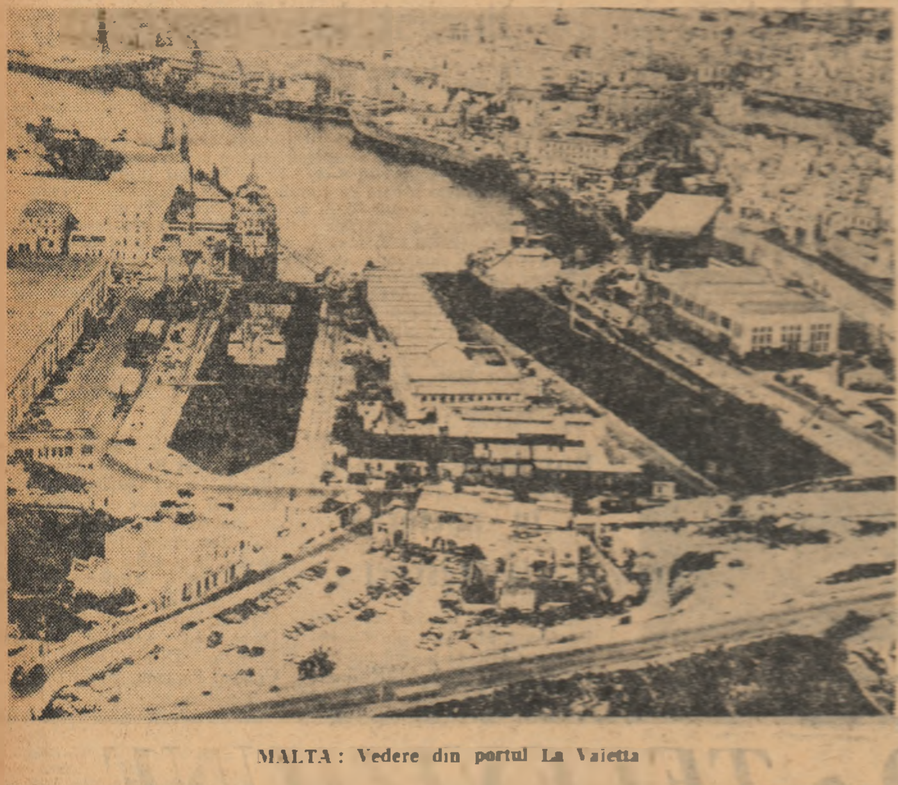

MALTA: Vedere din portul La Valetta

Ziua națională a Republicii Congo (Brazaville)

Poporul Republicii Congo, cu capitala la Brazaville, sărbătorește astăzi Ziua națională. Această zi marchează un dublu eveniment — șapte ani de la proclamarea independenței țării și patru ani de la victoria revoluției care a dus la înlăturarea regimului proimperialist al lui Fulbert Youlou.

Asemenea altor state africane care au scuturat jugul colonial, Congo (Brazaville) a moștenit o economie slab dezvoltată. Noul regim instaurat în țară în urmă cu patru ani și-a pus ca țel principal lichidarea rămînerii în urmă pe plan economic și social-cultural. Planul de dezvoltare economică elaborat în 1964 la a cărei realizare sînt concentrate eforturile poporului prevede dezvoltarea și diversificarea agriculturii, construirea unor întreprinderi industriale.

Poporul, tineretul nostru urmăresc cu viu interes progresele, realizările dobîndite de poporul din Congo (Brazaville). Între țările noastre s-au statornicit și se dezvoltă relații de prietenie și colaborare.

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Congo (Brazaville) poporul și tineretul român trimit poporului și tinerei generații din această țară urări de prosperitate și progres.

CONGO (BRAZAVILLE): Încărcarea cărbunelui în portul Pointe Noire

Necazuri financiare

Cînd englezii din insula Man amenință să se adreseze Comitetului de decolonizare al O.N.U. pentru a respinge „presiunile administrative" ale Londrei, faptul e considerat, sub aspectele lui superficiale, o mostră a faimosului umor britanic. Mai sobri și mai preciși, economiștii sînt însă tentați să-l considere mai degrabă ca o expresie, minoră dar semnificativă, a dificultăților economice ale Britaniei. Căci exigențele Londrei față de mica insulă cu statut de autonomie parțială nu sînt decît ecoul problemelor financiare care asaltează guvernul laburist.

Pretinzînd autorităților locale din insula Man să accepte lichidarea posturilor de radio-pirat, conducătorii rețelei radiofonice de stat britanice au în vedere niște date foarte concrete și, am spune, dureroase. Pierderile suferite de pe urma activității „piraților radiofonici" de pe Man (mai bine zis sumele care nu mai ajung niciodată în casele B.B.C.-ului) se ridică la trei milioane de lire sterline anual. Nu e prea mult, nu ne găsim în fața unei sume astronomice, însă în împrejurările unui deficit bugetar cronic și ale unor sensibile dificultăți financiare, chestiunea capătă alte proporții.

Datele oficiale publicate vinerea trecută în capitala britanică arătau că, pentru a treia lună consecutiv, în iulie rezervele de aur și devize convertibile ale Băncii Angliei au scăzut „în mod îngrijorător".

Și, colac peste pupăză, rezervele monetare britanice se văd acum amenințate de un pericol pe care finanțiarii din City nu-l puteau prevedea „a priori". E vorba de consecințele... incidentelor rasiale din Statele Unite. Pare paradoxal dar evenimentele de la Detroit se repercutează dureros asupra finanțelor britanice. O parte foarte importantă a marilor întreprinderi comerciale din „orașul automobilelor" care au suferit daune în timpul tulburărilor recente vor trebui să primească despăgubiri de la societățile de asigurări britanice. Aceasta, deoarece majoritatea companiilor americane de asigurări sînt „reasigurate" la diferite societăți britanice specializate. Pentru moment nu s-au făcut încă evaluări exacte. Experții londonezi afirmă însă că în legătură cu pagubele de la Detroit (care se ridică la circa un miliard de dolari) tezaurul britanic va trebui să suporte despăgubiri în valoare de 140—180 milioane dolari.

Asemenea masive returnări în dolari nu sînt desigur de loc plăcute pentru rezervele britanice de devize. Latura mai incomodantă este, însă, efectul pe care l-ar putea avea acest incident asupra tehnicienilor financiari ai Pieței comune. Într-un moment în care „cei șase" manifestă multe suspiciuni privind urmările politice și economice ale „aderării britanice" dezvăluirea acestei dependențe a Angliei de dolar, într-un domeniu nu prea cunoscut, nu e de natură să aibă o influență pozitivă. Incidentul riscă să se adauge criticilor la adresa „legăturilor speciale" dolar-liră, a rolului lirei în faimosul sistem Gold Exchange Standard.

EM. RUCĂR

NOTE DE DRUM

Pe malurile Gangelui

Astăzi, poporul indian sărbătorește împlinirea a 20 de ani de la cucerirea independenței Indiei

Cînd făceam primii pași în țara de pe malurile fluviului Gange îmi stăruia amintirea celor scrise într-o carte tradusă în limba română. Cartea se numea „Descoperirea Indiei", și era scrisă de Jawaharlal Nehru. Voiam să cunosc mai multe despre această țară, în jurul căreia se țeseau atîtea mistere și dacă voluminosul tom nu mi-a deschis prea multe orizonturi geografice, mi-a făcut cunoștință cu aspecte ale luptei pentru independență, pentru înlăturarea poverii colonialismului. Cît de mult ține poporul indian la această cucerire am putut-o constata vizitînd parcul Rajhat de la marginea capitalei țării.

Parcul nu se deosebește de celelalte atît de numeroase mai ales în partea nouă a Delhi-ului. Și totuși are ceva deosebit. Rostirea numelui lui amintește de înflăcăratul patriot Mahatma Gandhi, asasinat mișelește la 30 ianuarie 1948. În acest parc, conform ritualului, Gandhi a fost incinerat, iar cenușa sa a fost aruncată în valurile apei Jamuna ce curge în apropiere. Pe locul unde a avut loc incinerarea a fost simulat un mormînt împrejmuit cu un gard de piatră. Pînă aici și de aici se merge pe o alee asfaltată. Numeroșii pelerini ce vin să presare deasupra lespezii petalele de trandafiri ale recunoștinței trebuie să-și lepede încălțămintea. Cele cîteva sute de metri trebuie parcurși complet descult, indiferent cine este acel care vizitează memorialul loc.

Alături de indieni, am parcurs acest itinerar, simțind nu numai dogoarea asfaltului, ci și pe cea a dragostei de libertate a unui popor ținut în robie secole la rînd. Simbolul mersului fără încălțăminte are rezonanțe adînci, pe care le simțeam vibrînd în sufletele necunoscuților cu care alcătuiam coloana pelerinilor. Înțelegeam că în fața supremului sacrificiu trebuie adus supremul omagiu, că trebuie simțit în permanență pămîntul patriei, țăria lui dătătoare de forță. Acum pricepeam mai bine de ce dansurile, vechile dansuri indiene, aduse la lumina zilei de azi ca niște salbe de aur din tainițele îndepărtate ale istoriei, se executau tot desculț. Simțeam însă și licărul de bucurie al celor care dansau, căci India își luminează azi fața prin noi realizări, străduindu-se să înlăture treptat moștenirea grea lăsată de colonialism.

Călător prin India, am avut prilejul să întîlnesc semnul înnoirilor, al transformărilor ce au loc în viața acestei țări. Aproape de Himalaia, la hidrocentrala de la Bakra, am văzut efectuîndu-se lucrările după un plan îndrăzneț, conceput și pus în aplicare de specialiști indieni. Noul generator de energie electrică a chemat la activitate industrială o zonă apreciabilă. În vecinătatea orașului Bombay funcționează întreprinderi textile modern utilate, ale căror produse rivalizează cu cele mai bune de pe piața mondială. Există în curtea unei moschei de la Delhi un monument original. Este vorba de un simplu stîlp metalic ce-și măsoară vechimea în secole și care atestă că din timpuri îndepărtate în India se ajunsese la prepararea oțelului. Stîlpul a rămas să demonstreze mai departe un fapt. Oțelăriile din India de astăzi probează însă mai bine decît oricine că și sub acest aspect s-au obținut succese, ca și în extracția petrolului, ca și în rafinarea lui.

Pe platforma acoperișului unui laborator de fizică am asistat la o demonstrație interesantă de captare a energiei solare cu ajutorul unor lentile uriașe și am văzut un plan de utilizare a căldurii solare pentru încălzirea apei necesare unor cartiere de locuit.

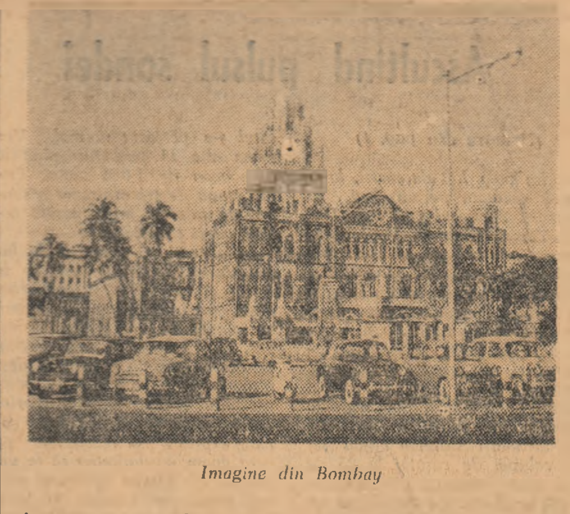

Imagine din Bombay

Pe lîngă străvechea artă indiană, se dezvoltă noua artă indiană. Am admirat incrustațiile minunate executate în marmură a templului Tajmahal din Agra dar și tablourile din cîteva expoziții nou deschise. Arhitecții și constructorii altor epoci au lăsat Indiei palate de o mare frumusețe: vestita Jama Masjid, sau Fortul roșu din capitală, palatele Agrei și ale atîtor alte orașe. Constructorii de azi dau orașelor țării un aspect tot mai nou și mai modern.

Așa cum spunea Nehru: „Viața indiană se transformă într-un șuvoi care curge și își croiește drum prin îngrămădiri de secole moarte". Independența cucerită în urmă cu 20 de ani a fost un pas viguros, deschizînd drumul spre înlăturarea calamităților aduse de „secolele moarte" prin care a trecut un popor cu o veche cultură, cu un trecut ce începe odată cu zorii istoriei.

M-am bucurat cînd, pe străzile orașelor indiene, pe frontispiciul unor șantiere sau instituții de cultură, am văzut drapele românești, cînd vedeam oamenii de la Dunăre întîlnindu-se cu cei de pe Gange, cînd binețele oamenilor din jurul arcului carpatic își găseau răspunsuri în gestul namaskar, al salutului cu palmele împreunate, la înălțimea frunții. În astfel de condiții India ne apare aproape, cum aproape ne apare orice țară ce nutrește gînduri de prietenie și colaborare.

CONST. ȘERBAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".